

கனவும்

கவிதைகடும்

ବିନୟ. ବି. କ

24/7/77.

கனவுங் கவிதையும்

தனிப்பாடற் றெகுதி

ஆக்கியோன் :
வே. கனகசபரபதி

வெளியீடு :
யாழ். இலக்கிய வட்டம்,
யாழ்ப்பாணம்:

யாழ். இலக்கிய வட்ட வெளியீடு — 27

முதற் பதிப்பு : வைகாசி 1977

உரிமை : ஆக்கியோனுக்கு

கிடைக்குமிடம்:

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை
பஸ்நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

விலை : ரூபா 5-00

அச்சுப்பதிவு:

சக்தி அச்சகம்

253 1/1 ஸ்ரான்லி வீதி

யாழ்ப்பாணம்.

Author:

poet.

V. Kanagasabapathy

“KANAVUM KAVITHAYUM”

Publishers:

YARL ILAIKKIYAVADDAM

677/9 Beach Road

JAFFNA;

சமர்ப்பணம்

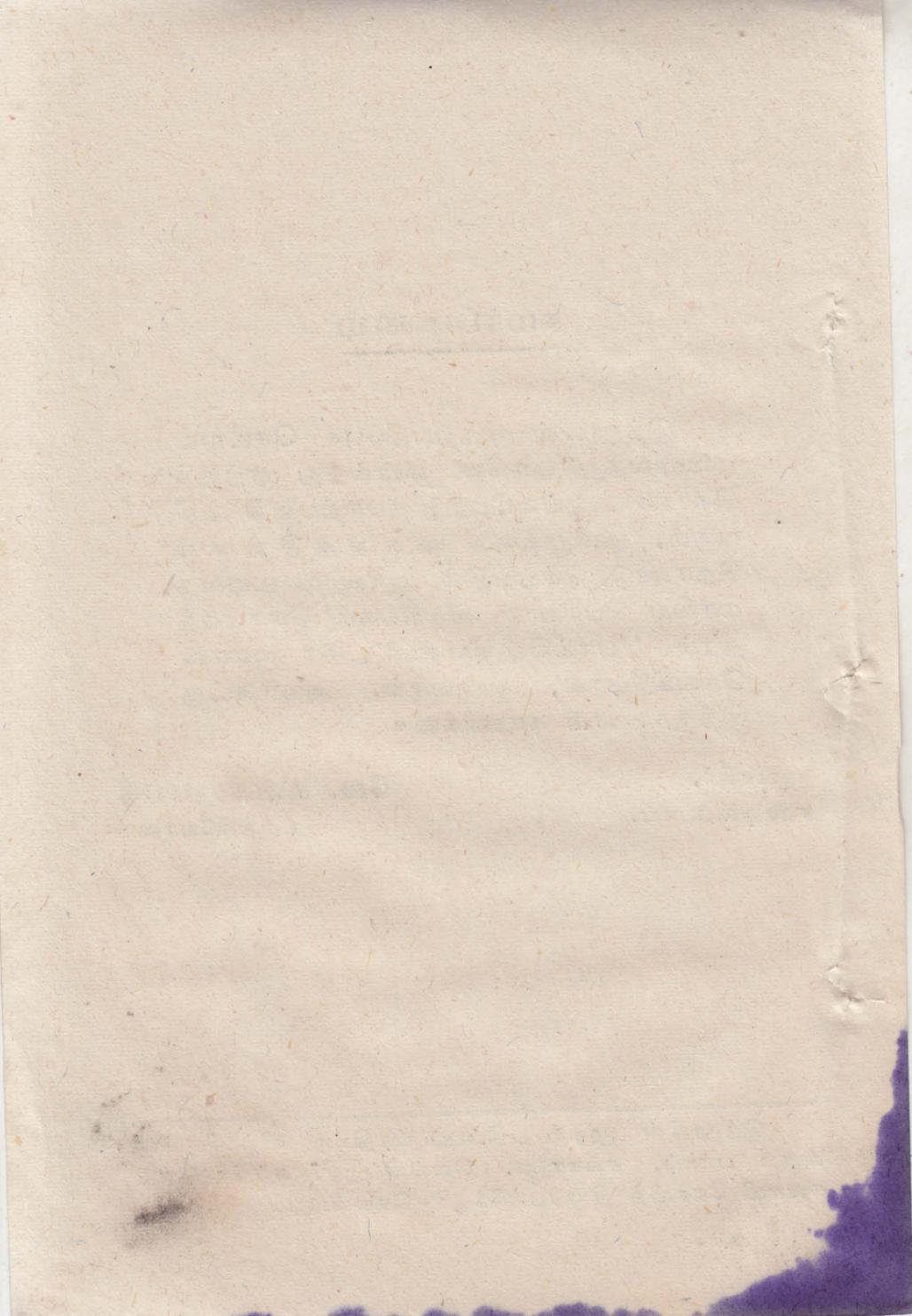
இந்நூலின் முதற்பதிப்புச் செலவை மனமுவந்து தானே முன்வந்து ஏற்றுக் கொண்ட ஓய்வுபெற்ற தபாற்பகுதி அதிபரும், தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் தொண்டு செய்வதில் ஆர்வமுடையவருமாகிய பெரியார் வீரசிங்கம் சோமசுந்தரம் 'பாக்கிய வாசம்', 62 ஜலான் மெங்கிபோல், குளுவாங், அவர்கட்கு இந்நூல் என் காணிக்கை.

ஞானகிரி,
சண்டிலிப்பாய்;

வே. கனகசபரபதி
(ஆக்கியோன்)

இந்நூலின் முதற் பதிப்புப் பிரதிகள் விற்பனையால் வரும் பணம், சங்கானை, வெல்வில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி கோவிற் திருப்பணிக்குச் செலவிடப்படும்.

பதிப்புரை

யாழ். இலக்கிய வட்டம் 1966ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்து இலக்கிய ஆர்வலர்களால் அமைக்கப்பெற்றது. அரசியற்கட்சி பேதம் பாராட்டாது இலக்கிய நோக்கம் ஒன்றைக்கொண்டே செயற்பட்டுவரும் இவ்வமைப்பு 'எங்கள் நாடு - எங்கள் எழுத்தாளர் - எங்கள் நூல்கள்' என்பவற்றுக்கே முக்கியத்துவமளித்து வருகின்றது.

கடந்த பன்னிரண்டு ஆண்டுகாலமாக யாழ். இலக்கிய வட்டம் கவிசுரங்குகள், கருத்தரங்குகள் கவின்படைப்புக்கள் முதலியனவற்றால் எங்கள் நாட்டு இலக்கியம் பற்றிய விழிப்புணர்வைப் பொதுமக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தி வந்துள்ளது. எமது நாட்டிலே கிராமங்களை நோக்கிச் சென்ற முதல் இலக்கிய அமைப்பு யாழ்: இலக்கிய வட்டமேயாகும். எமது வருடாந்த அறிக்கைகள் கிராமப்புறங்களில் நாம் மேற்கொண்ட இலக்கிய முயற்சிகளை நன்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

யாழ். இலக்கிய வட்டத்தின் எட்டு இலக்கிய நோக்கங்களுள், இலக்கியவட்ட அன்பர்களது நூல்களை வெளியிடுதலும் ஒன்றாகும். இந் நோக்கத்துக்கு அமைந்த செயற்பாடுகள் இதுவரை இருபத்தாறு வெளியீடுகளுக்கு வித்திட்டுள்ளன. இப்பொழுது எமது இருபத்தேழாவது வெளியீடாகப் புலவர் வே. கனகசபாபதி அவர்களின் 'கனவுங் கவிதையும்' என்னும் இந்த நூலைத் தமிழ் இலக்கிய அன்பர்களுக்கு அளிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

புலவர் வே: கனகசபாபதி அவர்கள் மும்மைத் தமிழின் செம்மை தெளிந்த மாவை நவந்த கிருஷ்ண பாரதியார் அவர்கள் வாயிலாக அழகுத்தமிழின் ஆழம் அறிந்தவர். அந்த அனுபவத்தினால் தமிழ்மரபில் ஊன்றி நிற்கும் உரம்பெற்ற திறத்தை இக்கவிதைத் தொகுப்பு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. கவிஞர் அவர்கள் சுத்தமனத்தர் உயர்ந்த ஒழுக்கசீலர், ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல் ஓம்பப்படவேண்டியது.

எமது ஏனைய வெளியீடுகளைப்போன்று இந்நூலையும் தமிழ் அன்பர்கள் ஏற்று ஆதரவு தருவார்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

குரும்பசிட்.டி.
தெல்விப்பழை.
30-04-77.

வி, கந்தவனம்
தலைவர்,
யாழ்: இலக்கிய வட்டம்.

முன்னுரை

உள்ளத்திலெழும் உணர்ச்சிகளைக் கவிதை வடிவில் வெளிக்கொணர வேண்டுமென்ற உந்துதல் சிறுவயதி லிருந்தே எனக்கு இருந்து வந்தது. எனது பேரன் முறை யான கதிரவேலுச் சாமியார் நல்லைக் கந்தன்பேரில் கலிவிருத்தம், கலிவெண்பா பாடியிருந்தார். இன்னொரு பேரன்முறையான பெளராணிகர் சின்னப்பாபிள்ளை புராணபடனஞ் செய்வார்; கவிதையும் எழுதுவார். இவர்களின் தொடர்பும், மாவைக்கவுணியன் நவந்தி கிருஷ்ண பாரதியார் தமிழாசிரியராய் வாய்த்ததுவும், எனக்குக் கவிதை எழுதத் தூண்டுகோலாய் இருந்திருக் கலாம், சிறுபிள்ளைத்தனமாக நான் எழுதும் பாட்டுக் களைப் பாரதியாரவர்கள் என்ளி நகையாடாமற் பொறு மையோடு பார்த்துத் திருத்தி ஊக்கப்படுத்துவார்கள். ஆங்கிலக் கல்வியிலும், அரசாங்க உத்தியோகத்திலுங் காலங் கழிந்தது. அவ்வப்போது எழுதிய நல்ல பாடல் களைக் குறித்து வைத்திருந்தேன். அவற்றுட் சில பத்திரி கைகளிலும் வெளிவந்தன.

நான் ஓய்வு பெற்றபின், இப் பாடல்களைச் சில பண்டிதர்களிடங் காண்பித்தேன். நன்றாயிருக்கின்றன, தொடர்ந்து எழுதுங்கள் என்றார்கள். நவாலியூர் புல வர்மணி, பண்டிதர் சோ. இளமுருகனார் அவர்களிடம் அப் பாடல்களைக் காட்டினேன். அவர் தனது உடல் நலக் குறைவையும் பொருட்படுத்தாது அப் பாடல்களை விருப்போடு பார்வையிட்டு செயற்பாலனவாகிய திருத் தங்களை யுஞ் செய்தார்கள். இக் கவிதைகள் அழிந்து போகாமல், தனிப்பாடற் றொகுதியாக வெளியிடுங்கள் என்று சொல்லி ஒரு அணிந்துரையையும் தந்துதவினார்கள்.

பின், செந்தமிழ்ச் சிரோமணி, பண்டித வித்துவான் க. கி. நடராஜன், B. O. L. அவர்களிடமும் அவற்றைக் காட்டினேன். அவர்களும் தனது பல அலுவல்களிடையேயும் அப் பாடல்களைப் பார்வையிட்டு ஆங்காங்கே சில மாற்றங்களை யுஞ் செய்து, அருமையான ஒரு சிறப்புப்பாயிரத்தையுந் தந்துதவினார்கள். இப் பெரிசுவர்களுக்கு நான் என்றென்றுங் கடப்பாடுடையேன்.

எனது கவிதைகளில் முதல் நான்கு பகுதிகளையும் நூலாக வெளியிட முன்வந்த யாழ். இலக்கிய வட்டத்தாருக்கும். குறிப்பாக இரசிகமணி கனக. செந்தி நாதன், கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்களுக்கும், அழகிய அட்டைப்படம் வரைந்து உதவிய சிற்பக்கலாநிதி ஆசிரியர் செ. சிவப்பிரகாசம் அவர்களுக்கும், அட்டைப்படத்தை அச்சிட்டுத்தந்த ஆர். எஸ். பிறின்ரேஸ் ஸ்தாபனத்தாருக்கும், இந்நூலைச் சிரத்தையோடு அச்சிட்டுத்தந்த யாழ். சக்தி அச்சகத்தாருக்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றி உரித்தாகுக.

“ஞானகிரி”
சண்டிலிப்பாய்,
1-6-1977.

வே. கனகசபாபதி

நவாலியூர்
கவிசிந்தாமணி, புலவர்மணி, பண்டிதமணி
சோ. இளமுருகனார் அவர்கள்
வழங்கிய
அணிந்துரை

கலைகள் இரண்டு வகைப்படும்: அவையாவன அழகுக் கலை, அறிவுக் கலை என்பனவாம். அறிவுக் கலை வாழ்க்கைக்கு வசதிகளைத் தருவது. அழகுக்கலை இன்பம் பயப்பது. அழகுக் கலையுள்ளே தலைசிறந்தது இலக்கியம். அறிவுக்கலை வாழ வசதிகளை உண்டாக்க, இலக்கியம் இன்ன வகையில் வாழவேண்டும் என்றும், அவ்வாழ்வின் பயன் இன்னதென்றும் மக்களுக்கு உணர்த்தி, அவர்களை மேம்படுத்திக் கடவுட்டன்மை யடையச் செய்வது.

இலக்கியம் வாழ்விலே தோன்றி வாழ்விலே வளம் பட்டு அறம் பொருள் இன்பம் என்பவற்றைப் பயப்பது. அவற்றை ஆக்குபவரைப் புலவர் என்றும் தெய்வப் புலவர் என்றும் கவிகள் என்றும் அவர் பெருமை பற்றிப் பலவாறு வழங்குவர்.

இத்திறத்தால் ஈழத்திலே பூதன்றேவனார் தொடக்கம் மாவைக்கவுணியன் வெண்ணெய்க் கண்ணனார் வரையும் பல்வேறு புலவரும் கவிஞரும் தோன்றிப் பல்வேறு வகைப்பட்ட இலக்கிய நூல்களைச் செய்து தமிழ்த் தாயை வளம்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள்: அவையெல்லாம் எங்களுக்குப் பெருநிதியமாக விளங்குகின்றன:

அவர்கள் அடிச்சுவட்டிலே இந்நாளிற் றேன்றிப் பாமழை பொழிந்து வருகின்றவர் கவிமணி வேலுப்பிள்ளை கனகசபாபதி என்பவர் ஆவர். அவர் எழுதிய பாடல்கள் என்னை மிகுதியுங் கவர்ந்தன. கவிமரபுந் தமிழ்மரபும் பிறழாமல் அப்பாடல்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவர்கள் இளமைதொட்டு எழுதிய அருமையான பாடல்களை (1) பத்தி, (2) சமூகம், (3) காதற்காட்சி, (4) இயற்கைக்காட்சி, (5) பாலர் என்னும் ஐந்து பாகங்களாகப் பகுத்திருக்கின்றார்கள். பாடல்கள் இனிய அழகிய செஞ் சொற்களால் அமைந்திருக்கின்றன. கருத்தைக் கவரும் பொருள் வளமுடையன, அறிவுறுத்தும் பொருளைத் தெளிவுபடுத்தும் பொருட்டு உவமை, உருவகம், வேற்றுப் பொருள் வைப்பு, தன்மை நவிற்சி முதலிய அணிகளைப் பல விடங்களில் நயம்பட ஆண்டிருக்கின்றார்.

கவிமணியினுடைய பாடல்கள் நல்லூர்ச் சின்னத் தம்பிப் புலவர், நவாலியூர்ச் சோமசுந்தரப் புலவர் முதலிய புலவர்களின் பாடல்களைப்போன்று மனத்தைக் கொள்ள கொள்ளும் இயல்புடையன. வெண்பாக்களை இரண்டுமுறை படிக்கவே அவை மனத்திற் பதிந்துவிடுகின்றன. அவை நளவெண்பாக்களை யொத்துச் செப்பலோசை கனிந்து காதுகளை நெகிழ்விக்கின்றன. படிக்குந்தோறும் இன்பம் பயக்கும் பொருணலஞ் சான்றவை. பாமரபும் இலக்கண வரம்பும் அழிந்துபோகின்ற இந்நாளிற் கவிமணியினுடைய பாடல்கள் அம்மரபுகளை நிலைநாட்டுவனவாகுக என்று நல்வாழ்த்துக் கூறுகின்றேன்.

‘புலவர் புரம்’,

நவாலி,

1-8-73.

சோ. இளமுருகூர்

செந்தமிழ்ச் சிரோமணி பண்டித வித்துவான்
க. கி. நடராஜன் B. O. L. Dip-in-Ed. அவர்கள்

வழங்கிய

சிறப்புப் பாயிரம்

சொல்லின் கிழத்தி நல்லருள் பெற்ற
செல்வரே செல்வர்; அல்லவர் எவரோ?
இந்நாள்,
புற்றீசல் போல்வெறுஞ் சொற்பயில் நூல்கள்
பற்பல யாப்பவர் பாவலர் தாமோ?
சொல்லினும் பொருளினுஞ் சுவைபட வின்பம்
மல்குமோர் நூலை வழங்கினன் நண்பன்;
அமிழ்தினும் இனிய தமிழ்மொழி மரபும்
புவிபுகழ் கவியின் மரபும் போற்றிப்
பத்திமை சமூகம் பாங்குறு காதல்
ஓத்துறும் இயற்கைக் காட்சியி னேடு
பாலர்க் குரியவுஞ் சால்புற யர்த்து
நனிமிகு மின்பத் தனிப்பாத் தொகையாம்
கனவுங் கவிதையும் எனநூல் தந்தனன்
பாக்களும் இனியவை நோக்கும் உடையவை;
சொன்னயம் பொருணயம் தொடைநயம் ஆதியு
பன்னயம் மலிந்தவை; பகரும் எளிமையும்
தன்மை நவீற்சியாந் தகைசால் அணியோ(டு)
இன்னன பற்பல அணிகளும் இயையக்
கற்பவர்க்கெல்லாங் கண்டென இனிக்க
இயற்றினன் யாரெனில் இசைக்குதுங் கேண்மோ
ஞானப் பிரகாச ஞானி யுதித்த
தேனமர் சோலைத் திருநெல் வேலியில்
தாளாண்மை மிக்க வேளாண் குலத்தில்

வேலுப் பிள்ளையும் மேம்படு துணைவி
 பராசக் திப்பேர்ப் பண்புடை நங்கையும்
 அராவணி வேணியற் பராவ வுதித்தவன்;
 சின்னத் தம்பிப் புலவன் முன்னாள்
 செந்தமிழ்க் கல்வளை யந்தாதி தந்த
 மண்டு புகழ்சேர் சண்டிருப் பாயூர்
 அற்பும் பொற்பும் கற்பும் வாய்ந்த
 கானமர் குழலி ஞானம் பிகையை
 மானவர் மதிக்க வதுவை யயர்ந்தவன்
 ஆங்கிலஞ் செந்தமிழ் அமைவுறக் கற்றவன்;
 பாங்குற வளங்கள் தேங்குபைந் தமிழை
 வெண்ணெய்க் கண்ணனார் எனும்விழுப் புலவன்
 தன்னிடங் கற்றவன்; தகுதியிற் பிரதம
 லிகிதராய் ஆங்கிலர் ஆட்சியில் இலங்கி
 உலவா உடல்நலத் திணைக்களத் துயரிய
 செயலவ னாகியுந் திகழ்ந்தோய்வு பெற்றவன்,
 கற்றவர் போற்றும் நற்குணச் செம்மல்;
 தரும நெறியில் சதுரன், சங்காளை
 அருணெறி மன்றத் தலைவன்; அதாஅன்று
 ஒருதனிக் கப்பண்டா ஓடை வயிரவர்
 கோயிலின் முதன்மை யாளன்; கொழிதமிழ்
 சைவம் வளர்க்கவும் மெய்வரு பொதுப்பணி
 பலபுரி விரகன்; பண்புகள் வாய்ந்தவன்;
 விலைக்கவி யல்லாக் குலக் கவி யாகிய
 கவிமணி கனக சபாபதிப் பிள்ளையே
 அன்னவன் வாழி அவன்புகழ் வாழி
 இந்நிலத் திந்த நூலினி தோங்குக
 இன்னும் பற்பல இன்றமிழ் நூல்கள்
 பன்னிட இவற்குப் பகவ னருள்கென
 மனமொழி மெய்களால் வாழ்த்துது மியாமே.

'யோகபவனம்',
 வண்ணை நகர்,
 1-2-76.

க. கி; நடராஜன்

இளைப்பாறிய தலைமைத் தமிழாசிரியர்
ஆ. நல்லதம்பி அவர்கள் நல்கிய
வாழ்த்து

சீருலவு சங்காணை கப்பண்டா ஓடை
திசுழ்ஞான வைரவ சுவாமி யின்மேல்
பேருலவு தோத்திரப்பா மாலை ஊஞ்சல்
பேசுதமிழாலினிக்கப் பேணித் தந்தான்
ஏருலவு சண்டிலிப்பாய் வாழும் வேள்மன்
இருந்தவத்து வேற்பிள்ளை யின்ற சீலன்
நேருலவு கனகசபா பதிப்பேர் வாய்ந்தோன்
நிமலனருட் பேறுடைய கவிஞன் தானே;

‘சுகிர்தபதி’,
சங்காணை,
12-8-71.

ஆ. நல்லதம்பி

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
18	14	போற்றீ	போற்றி
20	13	விருதுகமும்	விருதுகளும்
28	4	முந்தைவினை முழுதும்	முந்தை வினை முழுதும்
42	1	மிச்சப்	மிச்சம்
43	15	செய்யாம ருப்பவரை	செய்யாமலிருப்பவரை
48	3	வைக்கும்	வைகும்
62	10	நகரில	நிகரில
66	1	பொருள் பிரிந்த	பொருள் வயிற் பிரிந்த
67	2	பைந்நாகம்மென	பைந்நாக மென
69	13	பயனில்லாமல்	பயனில்லாமல்
70	12	வெறித்திருந்த னவே	வெறித்திருந் தனவே

பொருளடக்கம்

பகுதி I பக்திப்பாடல்கள்

	பக்கம்
1. நான்முகம்	1
2. விநாயகர் துதி	6
3. சிவ வணக்கம்	6
4. சத்தி வணக்கம்	7
5. முருகன் துதி	7
6. கண்ணன்	7
7. நாமகள் துதி	8
8. குரு வணக்கம்	10
9. சிறீ காயாரோகணசுவாமி போற்றிப்பத்து	11
10. நீலாயதாட்சியம்மை போற்றிப்பத்து ...	15
11. ஞான வைரவசுவாமி பிரார்த்தனைப்பத்து	19
12. ஞான வைரவசுவாமி பொன்னூசல் ...	22
13. ஞான வைரவ சுவாமி தோத்திரப் பாமாலை	28
14. சுதிர்காமம்	33
15. தனிப்பாடல்கள்	36

பகுதி II சமூகக்காட்சிகள்

16. புத்தாண்டு வாழ்த்து	41
17. இயேசுநாதர்	41
18. பாடல் பலவிதம்	42
19. சதுரங்கம்	42
20. மூட வழக்கம்	43
21. அற்றாரைப் போல்வார்	43
22. ஆராயாத காதல்	44
23. இளமை நிலையாமை	44
24. விலை மகளிர்	45
25. காந்தியடிகள் பிரிவு	45
26. பிரிவு (வி. வேலுப்பிள்ளை)	47
27. பிரிவு (வே. சிவக்கொழுந்து)	47

28.	திருமுகம்(வீர, சோமசுந்தரம்)	... ..	48
29.	திருமுகம் (Dr. T. வெங்கட்ராமன்)	... ..	49
30.	கையறவு	... ..	50
31.	தேற்றம்	... ..	50
32.	மனத்திட்பம்	... ..	51
33.	வராதோ ஞாயிறு	... ..	52
34.	இளமுருக ஏந்தல்	... ..	52
35.	திருமுகம் (க. கி. நடராஜன்)	... ..	54

பகுதி III காதற் காட்சிகள்

36.	தகையணங் குறுத்தல்	... ..	55
37.	தலைவியை வியத்தல்	... ..	56
38.	துயில் எழுவாய்	... ..	59
39.	மங்கை நீ வாழ்க	... ..	59
40.	உறுதி கூறல்	... ..	61
41.	புணர்ச்சி மகிழ்தல்	... ..	62
42.	நலமுரைத்தல்	... ..	64
43.	பிரிவாற்றாமை	... ..	65
44.	வண்டொடு கிளத்தல்	... ..	67
45.	நெஞ்சொடு கிளத்தல்	... ..	68
46.	தலைவியைத் தேற்றுதல்	... ..	69
47.	ஊடல் தீர்த்தல்	... ..	69
48.	தலைவியின் நாணம்	... ..	69
49.	பிரிந்தவர் கூடல்	... ..	70

பகுதி IV இயற்கைக் காட்சிகள்

50.	வண்டும் ஞானியும்	... ..	71
51.	பூனையும் கிளியும்	... ..	71
52.	அம்புலி	... ..	72
53.	கூண்டுக்கிளி	... ..	72
54.	வானக்காட்சி	... ..	74
55.	தென்றல்	... ..	74
56.	மழை	... ..	75

பகுதி I
பக்திப் பாடல்கள்

---

1. நூன்முகம்

கூன்கண்டேன்

கனவிது கண்டேன் தோழி
கண்மணி கவிதைக் கன்னி
பனிமதி வதனங் கண்டேன்
பண்மொழி பகரக் கண்டேன்
மனமது வெதும்பி வரடி
மாறுகள் கொண்ட யானும்
இனியமென் முறுவல் தன்னால்
என்னுளம் துளிர்க்கக் கண்டேன்.

கவிதைக் கன்னி

(1)

வெள்ளை மதியில் வீற்றிருப்பாள்
விரிந்த வானில் விளங்கிடுவாள்
மெள்ள மின்னி நகைபுரிவாள்
மெதுவாய்த் தென்றல் வழிவருவாள்
உள்ளக் கதவம் திறந்தெனதுள்
ளுணர்வின் அலைகள் எழுப்பிவிட்டே
அள்ளிக் கவிதை பொழிந்திடுவாள்
அவளே கவிதைக் கன்னியென்பாள்.

நல்லிளந் தென்றலும் வீசிவரும் — அதில்
நறுமலர் வாசனை பூசிவரும்
மல்லிகை முல்லை மருக்கொழுந்து — மரச்
சண்பக வாசனை தோய்ந்துவரும்
செல்வி கவிவளக் கன்னியவள் — என்
சிந்தையில் வந்து பிறந்திடுவாள்
மெல்லிளந் தென்றலும் ஆடிவரும் — அதில்
மென்குழல் வாசமுங் கூடிவரும்
கல்லென்¹ ரொலித்திடுங் கைவளையல் — காதிற்
சில்லென் ரொலித்திடுஞ் சிறுசிலம்பு
உள்ளங் குமிறிடும் ஒண்ணிலவில் — இன்ப
வெள்ளம் பேருகிடும் அவள்வரவில்
துள்ளிவந் தென்மடி மீதமர்வாள் — துயர்
தள்ளென முத்தங்கள் தந்திடுவாள்
கொள்ளைகொண் டாளென துள்ளமதைக்
— கொடை
வள்ளலென் றேயின்பம் வழங்கிநின்றாள்.

கவிதையின் பிறப்பு

புறத்துறு நிகழ்ச்சி யெல்லாம்
புந்தியிற் றங்கி நின்று
சிறப்புறு கருவே யாகிச்

செம்மொழி யூட்டம் பெற்றுப்
பெறத்தகு முறுப்பு ணர்வு
பேரணி யெல்லாங் கொண்டே
பிறப்பதிக் கவிதைப் பிள்ளை

பெற்றவ ளுவகை கொள்ள. (1)

கொண்டபே ருவகை யாலே

கோமள மைந்தன் றன்னைக்
கண்டபேர் யார்க்குங் காட்டிக்
களிப்புறும் பேதை யுள்ளம்
தண்டமிழ்த் தாய்க்கு நல்ல
தகவுறு சேவை செய்யுந்
தொண்டராய் இவனை யேற்றுத்
துரிசெலாம் பொறுப்பீர் மன்றோ. (2)

அவையடக்கம்

மறையோது மந்தணரும் மந்திரங்கள் சுற்றுத்
துறைபோக ஆகமங்க ஞய்த்துணர்ந்த1 பேரும்
முறையோடு பூசித்து மொய்ம்மலரால் முக்கண்
இறையோனை அர்ச்சித்த லேற்புடைத்தா மாயினுந்
திண்ணப்பன் வாய்மொண்ட தீர்த்தம்நன்

மஞ்சனமாய்

வண்ணப்பூ வார்முடியில் வைத்தெடுத்தே

அர்ச்சித்தும்

உண்ணப்பேர் ஏனத்தின் ஊன்படைத்து

மெய்யன்பால்

கண்ணப்பன் செய்புசை கண்ணுதலு மேற்றூரால்
கம்பன் கவியமுதுங் கண்ணகியின் காவியமும்
உம்ப ருலகுய்க்கு2 மொண்டிரு வாசகமும்
இம்ப3 ரினிதுவந்தோ4 ரெள்ளாம லேற்பாரே
எம்புன் கவிகளையுந் தாம்.

---

1 உய்த்துணர்ந்த — ஆராய்ந்தறிந்த   2 உய்க்கும் —
சேர்க்கும்   3 இம்பர் — இவ்வுலகம், ஈண்டு
4 உவந்தோர் — மகிழ்ந்தோர்

உ
சிவமயம்

2- விநாயகர் துதி

காப்பு

ஓங்காரத் துட்பொருளே ஒப்பில்வி நாயகனே
நீங்காமல் யான்பணிவன் நிற்பதமே—பாங்காகச்
சொல்லும் உறுபொருளும் சொற்குவையும்
நல்ல கவினனக்கு நல்கு. [சேர்ந்திடவே

3. சிவ வணக்கம்

ஆலத்தை யமுதாக நயந்தாய் போற்றி
அலந்தவருக்¹ கருள்செய்யும் அப்பா போற்றி
காலத்தைக் கடந்துநின்ற கடவுள்² போற்றி
காலனையும் காலாலே கடிந்தாய் போற்றி
சிலத்தாற்³ சிறந்தோரின் சிந்தை நிற்கும்
சிற்பரனே⁴ சின்மயனே⁵ சிவனே போற்றி
ஞாலத்தின் மயக்கத்தால் நலியா⁶ வண்ணம்
நாயேற்கும் நல்லகதி நல்காய் போற்றி.

---

1 அலந்தவர் — இருக்கப்பட்டோர்   2 கடவுள் —
அண்மை விளி   3 சிலம் — ஒழுக்கம்   4 சிற்பரன் —
கடவுள்   5 சின்மயன் — ஞானமயன்   6 நலிதல் —
துன்புறுதல்.

4. சத்தி வணக்கம்

எனமறந் தர்லும் எனதருட் டாயே
உனமறந் தேநர் னுயிர்தரிப் பேனே
மனையிருந் தாலென் மற்றிருந் தாலென்
பனைமிகுந் தோப்பும் பனிநிழல் ஆமோ.

5. முருகன் துதி

தந்தையாய்த் தாயு மாகித்
தரணியிற் றமரு மாகி
முந்தைநாள் வினையா லிங்கு
முறைமைசால் தார மாகி
எந்தமை யுய்யக் கொண்ட
எம்பிரான் போற்றி யொப்பில்
சுந்தரி மைந்தா போற்றி
சுகிர்தனே போற்றி போற்றி.

6. கண்ணன்

கார்முகில் வண்ணு கமலமார் கண்ணு
போர்முனை தன்னிற் புரவிகள் செலுத்தித்
தேரினை யழுத்தித் திறலுடன் பார்த்தன்
ஆருயிர் காத்த அண்ணலே யபயம்.

7. நாமகள் துதி

வேதன்¹ நாவில் உறைபவளே
விளங்குங் கலைகள் தருபவளே
ஆதி யந்தம் இல்லாத
அறிவே அருளே ஆனந்தச்
சோதி உருவம் ஆனவளே
சொல்லும் பொருளும் ஆவாயுள்
பாதப் போது பணிந்திடுவேன்
பண்ணார் பனுவல் பணித்திடுவாய். (1)

மஞ்சை² யொத்த சரிசுழலும்
மந்த காச மதிமுகமுள்
செஞ்சொல் பயிலுந் திருவாயுள்
செய்ய கரத்தில் மறையேடும்
அஞ்சல் என்னும் அருணைக்கும்
அழகும் பொலிய அம்மாநீ
கஞ்ச³ மலரிற் களித்திருக்குங்
காட்சி காண்ப தெந்நாளோ. (2)

வெண்டா மரையில் வீற்றிருக்கும்
வெள்ளோ திமமே விரையாந்த
தண்டா மரைப்பா தந்தொழுது
தமிழா லுன்னைப் பாடியிரு
கண்டா மரைநீர் சொரியமனங்
சசிந்து குழைந்து நிற்பேனால்
அண்டார் மறலி விடுதூதர்
அஞ்சா திருப்பன் இறுமாந்தே. (3)

கற்றோ ரெல்லா முன்கடைக்கண்
கடாட்சம் பெற்றார் என்பார்கள்
கற்றோர் என்போர் ஒருசிலபேர்
கடவுள் இல்லை யென்கின்றார்
எற்றோ இவர்கள் அறிவுடைமை
எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளை
உற்றே யுணருந் திறனில்லார்
உலகை நடத்த வல்லாரோ. (4)

தமிழே தமிழின் தீஞ்சுவையே
தாயே வாணி பாரதியே
தமியேன் நாவில் உறைந்திருந்து
தரணி போற்றுங் கவிபொழிவாய்
தமில்²மேல் உலகை வலம்வந்த
திண்டோள் மறவர் தியங்குகிறார்
அமிழ்தாந் தமிழை ஆளவைப்பாய்
அரசு கட்டில் ஏற்றிவைப்பாய். (5)

8. குரு வணக்கம்

நவந்திரிசுஷணபாரதியார்

செந்தமிழ் ஆரியம் சிந்தை நிறைந்தோன்
பைந்தமிழ்ப் பனுவல் பலவும் படைத்தோன்
உலகியல் விளக்கம் உலகினுக் கீந்தோன்
நலமுறத் திருவா சகத்துரை கண்டோன்
அன்பின் உருவன் அருளின் நிதியம்
பண்பின் செல்வன் பண்டிதன் பாவலன்
மாவைக் கவுணியன் மகோபாத் தியாயன்
நாவலன் பாரதி நவந்திரிசுஷணன்
எத்துணை யறிவும் இல்லா எமக்கு
முத்தமிழ் பயிற்றிய வித்தகன் ஆசான்
வெண்ணெய்க் கண்ணன் விழுமிய சீர்கள்
எண்ணி எண்ணி ஏத்துதும் தினமே.

9. திருநெல்வேலி சிநீர் காயாரோகண சுவாமி போற்றிப்பத்து

காப்பு

கற்பகத்தைக் கணபதியைக் கருது நூலோர்
சொற்பதத்தைக் கடந்துநின்ற சோதி யானை
அற்புதனை அருந்துணையை அமரர் போற்றுஞ்
சிற்பரனைச் சிந்தனைசெய் திடர்க டீர்ப்பாம்.

பதிகம்

குன்றத்தை வில்லாகக் குனித்தாய்! போற்றி
கூடாதார்² புரமெய்த கோவே போற்றி
மன்றத்தே நின்றோடும் மன்னு போற்றி
மாறாமல் அண்டங்கள் இயக்கு வாய்நீ [போற்றி
கொன்றைத்தார்க் குளிர்சடையாய் குழகா³
கோகனகத்⁴ திருப்பாதம் குறியாய்க் கொண்டே
சென்றுற்றார் வினைதீர்த்த சிவனே போற்றி
சிநீ⁵ காயா ரோகணரே போற்றி போற்றி. (1)

1 குனித்தல் — வளைத்தல், 2 கூடாதார் — பகைவர்
3 குழகன் — சிவன், அழகன் 4 கோகனம் — செந்
தாமரை 5 சிநீ — திரு, தெய்வத்தன்மை

அங்கமலத் தயன்மாற்கு மரியாய் போற்றி
அன்பருளத் தெளிவந்த அரணே போற்றி
பங்கமிலாப் படர்சடையாய் பரமர் போற்றி
பார்ப்பதியைப்பாகத்தே கொண்டாய் போற்றி
எங்கண்மல மறுத்தின்பந் தருவாய் போற்றி
எரிவடிவோய்! ஏறுகந்தாய்! எந்தாய் போற்றி
செங்கமலத் தடம்பொலியும் சீரார் நெல்லைச்
சிநீகாயா ரோகணரே போற்றி போற்றி. (2)

பந்தனையும் மெல்விரலாள் பங்கா போற்றி
பாதிமதி பணியணியும் பரமா போற்றி
கந்தனையு முவந்தளித்த கருணை போற்றி
கன்மமுதன் மலமறுக்குங் கடவுள் போற்றி
எந்தனையு முயக்கொள்ளும் இறைவா போற்றி
எழில்நெல்லை இனிதுறையும் ஈசா போற்றி
சிந்தனையிற் சிறந்துநிற்குஞ் செல்வா போற்றி
சிநீகாயா ரோகணரே போற்றி போற்றி. (3)

முன்னவனாய் மூவுலகும் படைத்தாய் போற்றி
மூவாமல் நின்றவற்றைக் காப்பாய் போற்றி
பின்னவனாய் ஊழிதொறும் நிற்பாய் போற்றி
பிறவாத இறவாத பெரியோய் போற்றி
கன்னலொடு கதலிமலி கவினார் நெல்லை
காதலுடன் இனிதுறையங் கடவுள் போற்றி
சென்னிமிசைக் கங்கைமதி வைத்தாய் போற்றி
சிநீகாயா ரோகணரே போற்றி போற்றி. (4)

அம்பலத்தே ஆடுகின்ற அரணே போற்றி
 அணிமதுரா புரியாண்ட அரசே போற்றி
 கொம்பனைய¹ மீனாட்சி கொழுந² போற்றி
 கோமளநற்³ சுந்தரனே கோவே போற்றி
 வம்பலரில்⁴ வண்டுகளும்⁵ வளமார் நெல்லை
 வதிந்தடியார்க் கினிதருளும் வரனே⁶ போற்றி
 செம்பவளத் திருமேனிச் செல்வா போற்றி
 சிறீகாயா ரோகணரே போற்றி போற்றி. (5)

தக்கனது வேள்விதனைத் தகர்த்தாய் போற்றி
 தசமுகனின் தருக்கழித்த தலைவா போற்றி
 பக்கமதிற் பாவைதனை வைத்தாய் போற்றி
 பரவையிடந் தூதுசென்ற பரமா போற்றி
 மிக்கதொரு விளங்குகொளியாய் மிளிர்ந்தாய் போற்றி
 மீளாமல் எனையடிமை கொண்டாய் போற்றி
 செக்கருறு மதிச்சடையெஞ் செல்வா போற்றி
 சிறீகாயா ரோகணரே போற்றி போற்றி. (6)

நின்னொப்பா ரில்லாத நிமலா போற்றி
 நீலாய தாட்சியம்மை மணாளா போற்றி
 மின்னொத்த மண்வாழ்வை மிகவும் நச்சி
 மீண்டிங்கு பிறப்பதற்கே வித்தை வித்தும்
 என்னொப்பார் தமக்குமருள் ஈசா போற்றி
 எத்தேவும் ஏத்தநிற்கும் இறைவா போற்றி
 சென்னித்தார் செழுமதியம் வைத்தாய் போற்றி
 சிறீகாயா ரோகணரே போற்றி போற்றி. (7)

1 கொம்பு — பூங்கொம்பு   2 கொழுநன் — நாயகன்
 இறைவன்   3 கோமளம் — இளமை, அழகு   4 வம்பு —
 வாசனை   5 உகளல் — தாவுதல், ஓடித்திரிதல்
 6 வரன் — அரன், வரமருள்வோன்

கல்லாவின் கீழ்நால்வர்க் கறமு ரைத்த
கற்பகமே கயிலாயம் மேயாய் போற்றி
வில்லாளும் விசயனையோர் விரலால் எற்றி
வேண்ட அவன் பாசுபதம் ஈந்தாய் போற்றி
கல்லானை கரும்புண்ணக் கண்டாய் போற்றி
காமனையுங் கண்ணழலாற் காய்ந்தாய் போற்றி
செல்வாய செல்வந்தந் தருள்வாய் போற்றி
சிறீகாயா ரோகணரே போற்றி போற்றி. (8)

நீராருங்¹ கடனஞ்சை நயந்தாய் போற்றி
நின்னடியா ரிடர்தீர்க்கும் நிமலா போற்றி
கூராரும்² மூவிலைவேல் கொண்டாய் போற்றி
கொல்புலியி னதளார்த்த³ கோவே போற்றி
வாராரும் வன⁴முலையாள் பங்கா போற்றி
வசந்தனுடல் நீரூக வைத்தாய் போற்றி
சீராருந் திருநெல்லை மேயாய் போற்றி
சிறீகாயா ரோகணரே போற்றி போற்றி. (9)

வெங்கயத்தின் உரிபோர்த்த விடங்கா போற்றி
வெள்ளேற்றின் கொடியுயர்த்த விமலா
அங்கயற்கண் நீலாய தாட்சி யம்மை [போற்றி
யணங்குடனே அணிநெல்லை யமர்ந்தாய் போற்றி
பங்கயங்கள் முகமலரும் பரவைப் பொய்கை
பாய்ந்தடியார் குடைந்தாடிப் பத்தி யோடுன்
செங்கமலத் திருப்பாதம் சென்னி சூடுஞ்
சிறீகாயா ரோகணரே போற்றி போற்றி. (10)

1 ஆர் — நிறைவு

2 ஆர்தல் — பொருந்துதல்

3 ஆர்த்தல் — அணிதல்

4 வன — அழகு

10. திருநெல்வேலி நீலாயதாட்சியம்மை போற்றிப்பத்து

காப்பு

ஐங்கரனை ஆனைமுகத் தண்ணல் தன்னை
மங்கையுமை மகிழ்ந்தனைக்கும் மைந்தன் றன்னை
அங்குசமும் ஒருமருப்பும் அங்கை வைத்த
புங்கவனைப் பணிந்தடிகள் போற்றி செய்வாம்.

புவனமெலா மீன்றெடுத்த தாயே போற்றி
புராதனியே பூரணியே புகலே போற்றி
சிவனுருவிற் செம்பாக மாளாய் போற்றி
சிந்தனையிற் றேனூறி நிற்பாய் போற்றி
தவநெறியுந் தற்பதமுந்¹ தருவாய் போற்றி
தாயாகித் தமிழேனை வளர்த்தாய் போற்றி
நவநிதியும் நாற்கலையுந் பொலியும் நெல்லை
நகருறையும் நீலாய தாட்சி போற்றி. (1)

¹ தற்பதம் — தன்னையும் தலைவனையும் அறிந்த நிலை

பச்சிலைபோல் மேனிப்பார்ப் பதியே போற்றி
பவளச்செவ்வாயில்வேண்ணகையாய் போற்றி
கச்சணிந்த கனகமுலை சுரந்த தீம்பால்
கவுணியருக் கீந்தபெருங் கருணை போற்றி
முச்சுடர்வே லேந்தபய கரத்தாய் போற்றி
முவுலகும் புரக்கும்முக் கண்ணி போற்றி
நச்சணிந்த கண்டருட னிசைந்து நெல்லை
நகருறையும் நீலாய தாட்சி போற்றி. (2)

நிலமாகி நீராகி நின்றாய் போற்றி
நீள்விசும்பும் நெருப்புருவு மாறாய் போற்றி
பலமாய காற்றுகிப் பரந்தாய் போற்றி
பல்லுலகும் நுகர்பொருளும் படைத்தாய் போற்றி
புலனாய வைந்தாலு மறிய வொண்ணாப்
பூரணியே புந்திதனில் நிறைந்த பேறே
நலமாய சிவபோகம் நல்கும் நெல்லை
நகருறையும் நீலாய தாட்சி போற்றி. (2)

ஒளியாகி யொலியாகி யோங்கும் வெப்பாய்
ஒப்பில்லா மின்னாகிக் காந்த மாகி
அழியாத வலுவாய சத்தி யாராய்
அன்னாயுன் னருள்வடிவு கண்டேன் போற்றி
தெளியாத சித்தத்தார் தேடிக் காணாத்
திகம்பரியே திரிகுலி தேவி போற்றி
அளிபாட மயிலாடு மழகார் சோலை
அணிநெல்லை நீலாய தாட்சி போற்றி. (4)

பண்டொருத்தி யாயபரா பரையே போற்றி
பாவிப்பார் பலவடிவ மாளாய் போற்றி
அண்டமெலாம் அமைத்தபரா சத்தி போற்றி
அகிலசரா சரங்களவை ஆளாய் போற்றி
விண்டலமும் மண்டலமும் விரிந்து நிற்கும்
வித்தகியே வினேதீர்க்கும் விமலை போற்றி
வண்டறையுந் தண்டலைசூழ வளமார் நெல்லை
வந்துறையும் நீலாய தாட்சி போற்றி. (5)

சுந்தரனும் சூரியனாய் நிற்பாய் போற்றி
சோதியுடன் பலசத்தி தருவாய் போற்றி
அந்தரத்தே யண்டங்கள் அமைத்தாய் போற்றி
அவைதம்மை ஆணைக்கு ளடக்கு வாய்நீ
எந்திரத்தின் நியதியென வியக்கு வாய்நீ
எழிற்சத்தி நீயின்றி யியக்கங் காணேன்
அந்தரியே யாதிபரா சத்தி போற்றி
அணிநெல்லை நீலாய தாட்சி போற்றி. (6)

மண்ணிற்கு மறுபொருளை ஈர்க்கும் சத்தி
மாறாம வதுசுற்றிச் சுழலும் சத்தி
கண்ணிற்குக் காணாத வணுவின் சத்தி
காந்தத்தைத் துருவங்கள் கவரும் சத்தி
விண்ணிற்கும் வெவ்வேறும் மீனும் கோளும்
வீழாம லொன்றிணையொன் நீர்க்கும் சக்தி
எண்ணற்ற சத்திவடி வெல்லாங் கண்டேன்
எழிந்நெல்லை நீலாய தாட்சி போற்றி. (7)

மற்புயலும் மறஅவுண மகிடன் தன்னை
மடித்தமரர் துயர்தீர்த்த மாதே போற்றி
அற்புதமாம் அறுபத்து நான்கா மாடல்
அமைமதுரை மீனாட்சி யம்மே போற்றி
கற்பகமே கருதிடுவார் கன்மம் மாளக்
கருணைபுரி காமாட்சித் தாயே போற்றி
நற்பதமே நமக்கருளும் நலமார் நெல்லை
நகருறையும் நீலாய தாட்சி போற்றி. (8)

மலைமகளே மடப்பிடியே மானே போற்றி
மதிசடையார் மகிழ்ந்தணையும் மாதே போற்றி
கலைமகளே கனியமுதே கரும்பே போற்றி
கவின் கலைகள் தருபவளே கண்ணே போற்றி
அலைமகளே அணிமயிலே ஆயே போற்றி
அருந்தனங்கள் அளித்தெம்மை ஆள்வாய் போற்றி
சிலைநுதலாய் சிவசத்தி சீரார் நெல்லை
சிறந்துறையும் நீலாய தாட்சி போற்றி. (9)

சிவகாம சுந்தரியே சிவையே போற்றி
சிங்கார மோகினியே உமையே போற்றி
சிவசத்தி சின்மயமாஞ் சோதி போற்றி
சிவப்பிரிய சிவமாயா தேவி போற்றி
சிவலோக நாயகியே சிவாணி² போற்றி
சிறியேன்சொன் மாலையுவந் தேற்றாய் போற்றி
சிவகாயா ரோகணரைச் சிவணி³ மன்னுந்
திருநெல்லை நீலாய தாட்சி போற்றி. (10)

1 ஆய் — தாய், அழகு 2 சிவாணி — பார்வதி, சிவசத்தி
3 சிவனுதல் — பொருந்தல், கலத்தல், சேர்தல்

11. கப்பண்டாஓடை ஞான வைரவ சுவாமி பிரார்த்தனைப் பத்து

காப்பு

தேனாருள்¹ சோலை திகழ்சண்டி விப்பாய்
வானேரும் வணங்கும் வைரவனை யேத்தத்
தானாரு மொப்பில் தற்பரனார் தந்த
கூனாருங்² கோட்டுக் குஞ்சரன்தாள் காப்பாம்.

பதிகம்

முப்போதும் மறையோர் முறையாக வேதந்
தப்பாதே ஓதுங் கப்பண்ட புரியில்
மெய்ப்போத மருளும் மெய்ஞ்ஞான குருவே
எப்போது மிங்கே யெனாந்தருள வேண்டும். (1)

தண்ணார்ந்த முகமுந் தண்ணளிசெய் நோக்குந்
திண்ணார்ந்த தோளுந் திரிகுலக் கரமும்
பண்ணார்ந்த சிலம்பும் பங்கயத்தா ளிரண்டுங்
கண்ணாரக் கண்டு களிகூர வேண்டும். (2)

---

1 தேன் + ஆரும் — தேன்றிறையும்

2 கூன் + ஆரும் — வளைவு பொருந்திய, வளைந்த கூரான

நாரணனுங் காணாத நம்பனருள் சேயே
வாரணனுக் கினைய வைரவனே செய்ய
தாரணிந்த மார்பா தனுகரண புவன
காரணனே நின்னைக் காணக்கண் வேண்டும். (3)

இறவாத வரமு மிருவினைகள் நீக்கிப்
பிறவாத பேறும் பெருங்கருணைக் கடலே
உறவாக நின்ற உயிர்க்குயிரே யுன்பால்
மறவாத பேரன் பெனக்கருள வேண்டும். (4)

முறையான தேட்டம் மும்மைக்கும் நன்றே
கறையான¹ செல்வங் கடுகளவும் வேண்டாம்
திறையான² போகத் திருப்பணிகள் செய்ய
நிறைவான செல்வ மெனக்கருள வேண்டும். (5)

வீணை புகழும் விருதுகழும் வேண்டேன்
நாணாத நீர்மை நங்கையரை வேண்டேன்
பூணை நாகம் பூண்டவற்கே பொன்னைக்
கோணை லள்ளிக் கொடுக்கமனம் வேண்டும். (6)

கொடுக்கவிடார் சுற்றங் கொடியபிணி வாட்டும்
இடுக்கணெலாம் வந்தே யில்லையென வைக்கும்
எடுத்திடுவார் கள்வ ரென்றுபல ஏது
தடுத்திடுமா மெனினுந் தந்துவிடல் வேண்டும். (7)

---

1 கறையான — குற்றமுள்ள, கள்ளச் சந்தை, கறுப்புப் பணம்
2 திறையான — அரசுக்குச் செலுத்தவேண்டிய வரி

கல்லாரும் நன்கு கற்றவரும் மற்றைப்
பொல்லாரும் பொய்யில் புண்ணியரு மொன்றும்
இல்லாரு மெல்லா மிருப்பவரு மிங்கே
எல்லாரு முன்னை யேத்திடுதல் வேண்டும். (8)

மெய்யான நீறும் மேலான மணியும்¹
பொய்யாம லணிந்து போதோடு வந்துன்
செய்யான வடிகள் சேவிப்பார் துன்பம்
ஐயாநீ போக்கி யாட்கொள்ள வேண்டும். (9)

காராளுங்² கழனி கவினுறுமிப் பதியில்
ஏராளு³ முழவ ரேற்றமுற வேண்டும்
சீராள்⁴ ரறங்கள் சிறப்பாகச் செய்யப்
பாராளுஞ்⁵ சைவம் பரந்தோங்க வேண்டும். (10)

---

¹ மணி — உருத்திராக்கம்   ² கார் + ஆளும் — மேகம்
காக்கும்   ³ ஏர் + ஆளும் — கலப்பையை ஆள்பவர்,
உழவர்.   ⁴ சீர் + ஆளர் — செல்வத்தை ஆள்பவர்,
செல்வர்   ⁵ பார் + ஆளும் — பூமியை ஆட்சிசெய்யும்

12. கப்பண்டாஓடை ஞான வைரவசுவாமி பொன்னாசல்

காப்பு

வீநாயகர் துதீ

கல்லானே யானாலுங் கப்பண்டா வைரவர்மேல்
நல்லாகப் பொன்னாசல் நான்பாட — வில்லாக
வெற்பெடுத்த விண்ணவர்கோன் வேண்டும்வி
கற்பகமே முன்னின்று கா. [நாயகனாங்

திருப்பொன்னாசல்

வானூர்ந்த¹ சோலைகளில்
வண்டிருந்து வாசமலர்த்
தேனூர்ந்தின்² னிசைபாடும்
தென்சண்டி லிப்பாயில்³
னானூந்தப்⁴ பொருளாக
னானியருக் கருள்புரியும்
ஆனந்த வைரவரே
ஆடரோ பொன்னாசல்.

(1)

---

1 ஆர்ந்த — இணந்த, நிறைந்த   2 ஆர்ந்து —
குடித்து, புசித்து   3 சண்டிலிப்பாயில் — கிராமப்பெயர்
4 அந்தம் — முடிவு

பேராத1 கர்தலுடன்
பேணும்நல் லடியவர்கள்
தீராத வல்வினைநோய்
தீர்க்கும்நல் லருமருந்தே
போராக நெற்குவிந்து
பொலிசோற்றுப் பிடிச்சிதனில்3
ஆராத2 அருளமுதே
ஆடரோ பொன்னாசல். (2)

பாருலகம்4 படைத்தளித்துப்
பல்லுயிரை யுள்ளொடுக்குந்
தார்குலவு5 தடந்தோளாய்
தண்ணளிசெய்6 யெம்மிறையே
காருலவுங்7 கடிபொழில்சூழ்
கப்பண்டா வோடை8தனிற்
சீர்குலவ வீற்றிருந்தே
ஆடரோ பொன்னாசல். (3)

---

1 பேராத — நிலைபெற்ற, நீங்காத, பிரியாத 2 ஆராத —
தெவிட்டாத 3 சோற்றுப்பிடிச்சி — குறிச்சிப் பெயர்
4 பாருலகம் — பூமி, மக்கள் 5 குலவல் — அளவளாவல்,
பொருந்தல், பிரகாசித்தல் 6 தண்ணளிசெய் —
இரக்கம், கிருபை, தயை செய்தல் 7 காருலவுங் —
நீர், மேகம், உலவும், 8 கப்பண்டாவோடை — தலப்
பெயர்

கஞ்சமுக1. வஞ்சியர்கள்2
 கொஞ்சமொழி பேசமட3
 அஞ்சக4மங்5 கையிலிருந்
 தஞ்சொன்மொழி6 பயிலுமணி7
 மஞ்சதவ8 ழிஞ்சிவளர்9
 மாடமலி பதியதனில்
 விஞ்சைபுரி10 குஞ்சரமே11
 ஆடரோ பொன்னாசல். (4)

பானையுமிழ்12 பனைநறவம்13
 பைங்கிளிகள் மாந்தி14மிக
 வாழைநறுங் கனிகுதறும்15
 வளங்கெழுமும்16 வண்பதியில்
 யாழினெழு மேழிசையின்
 மேழியர்17நின் றினிதிசைப்ப
 மாழை18மணி மன்றி19லிருந்
 தாடரோ பொன்னாசல். (5)

---

1 கஞ்சமுகம் — தாமரைபோன்ற முகம் 2 வஞ்சியர்
 கள் — வஞ்சிக்கொடி போன்ற பெண்கள் 3 மடம் —
 அழகு 4 அஞ்சகம் — கிளி 5 அம் — அழகிய
 6 அம் + சொன் + மொழி 7 அணி — கூட்டம்
 8 மஞ்சதவழ் — மேகங்கள் தவழ்கின்ற 9 இஞ்சிவளர் —
 மதில்கள் உயர்ந்து வளரப்பெற்ற 10 விஞ்சைபுரி —
 மாயவித்தை, மந்திரம்புரியும் 11 குஞ்சரமே — யானை
 போன்ற பீடுடையவரே 12 உமிழ் — சொரிதல்
 13 நறவம் — கள் 14 மாந்தி — குடித்து 15 குதறு
 தல் — சிதறுதல்: உதறுதல் 16 கெழுமும் — பொருந்
 தும் 17 மேழியர் — மருதநில மக்கள் 18 மாழை —
 அழகு, பொன் 19 மன்று — சபை

மடை¹யிருந்து கயல்பாய
மாதர்விழி யயல்பாயும்
படைநிரைந்து² பறவையினம்
பசியகதிர் பலஆயும்
புடை³பரந்து புனல்பாயப்
பொன்விளையும் பழனத்தின்⁴
இடையிருந்தே யருளியவா
ஆடரோ பொன்னாசல். (5)

மாங்கனிக ளசைந்தரட
மருவியணி லிருந்தாடும்
பூங்கொடிகள் வளைந்தாடப்
பொன்வண்டு சுழன்றாடுந்
தூங்குமணிக் கதிராடத்
துன்னு⁵குரு⁶ கினமாடும்
ஈங்கினிய தவிசி⁷லமர்ந்
தாடரோ பொன்னாசல். (7)

---

1 மடை — ஓடை, நீரணை, வாய்க்கால் 2 நிரைந்து —
ஒழுங்காக, நிரையாக 3 புடை — பக்கம் 4 பழ
னம் — வயல், மருதநிலம் 5 துன்னும் — நெருங்கும்
6 குருகு — பறவை 7 தவிசு — ஆசனம், இருப்பு

கடி¹மலரி லளி²பாடக்
கா³விருந்து குயில்பாடும்
விடிபொழுதில் வேதிபர்கள்
வேட்டு⁴மறை நிதம்பாடத்
துடியிடை⁵யின் மொழிமடவார்
தூய்தமி ழிசைபாட
அடியவருன் புகழ்பாட
ஆடரோ பொன்னாசல். (8)

மட்ட⁶விழ்ந்த மலர்த்தாராய்
மாதுமையாள் தருசேயே
பட்டொழிந்த துயரமெல்லாம்
போதாவோ பாசவினைக்
கட்டவிழ்ந்து கடையேனான்
கருவிலுறும் பிறவியினி
விட்டொழிய வரமருள்வீர்
ஆடரோ பொன்னாசல். (9)

---

1 கடி — வாசனைபொருந்திய 2 அளி — வண்டு 3 கா —
சோலை 4 வேட்டு — வேள்வி செய்து, ஓமம் செய்து
5 துடியிடை — உடுக்குப்போன்ற இடை 6 மட்டு — தேன்

வேதநெறி தழைத்தோங்க
வியனூலகி லறமோங்க
மாதமுறை மழைபொழிய
மன்னுமுயி ரினம்வாழச்
சீதநறு மலர்கமமுஞ்
சேணுயர்²செம் பொழில்வைப்பில்
ஆதிபர னானவரே
ஆடரோ பொன்னாசல். (10)

13. கப்பண்டாஓடை
சிநீ ஞான வைரவ சுவாமி
தோத்திரப் பாமாலை

காப்பு

விநாயகர் துதீ

சித்தி விநாயகர் சீரடி ஏத்திப்
பத்திசெய் பாசரம் பாடுதும் யாமே.

வைரவர் துதீ

தந்தி முகற்கினைய தாபரணைப்¹ போற்றிசெய்ய
முந்தைவினை முழுதும் போம்.

ஒப்புண்டோ உனக்குலகில்
ஓதுமா ரென்றறியேன்
தப்புண்டோ தண்டமிழாற்
றமியன்யான் உணைப்பாடில்
அப்புண்டே² அருநரகில்
ஆழாமல் அருள்புரிவாய்
கப்பண்டா ஓடையில்வாழ்
கண்கண்ட வைரவரே

---

¹ தாபரன் — விநாயகப் பெருமானுக்கு இனையவராகிய
வைரவப் பெருமான்   ² அப்புண்டு — அழுந்தி

உந்தாள் சதமே

வண்டிசைக்கும் பசுஞ்சோலை
வானளக்குந் தென்னைபனை
எண்டிசைக்கும் நிழல்பரப்பு
மெண்ணரிய பலாமாக்கள்
கொண்டிலங்கு பொன்கொழிக்கும்
கோலவள நன்னகராஞ்
சண்டிலிப்பாய் சார்ந்துறையும்
சற்குருவுன் தாள்சதமே.

நூல்

அகவற்பா

வங்கம்¹ சூழும் வளமார் யாழ்நகர்ச்
சங்கா னைப்பதி சார்விட மாகக்

கற்பகத் தரு²மலி கப்பண்டா ஓடையில்
அற்புத ஞான வைரவ மூர்த்தி

பரமன் பாலா பதியே வருக
புரமூன் நெரித்தோன் புதல்வா வருக

உமையாள் மகனே உறவே வருக
எமையாள் பவனே எந்தாய் வருக

முடுவற்³ கொண்டாய் சரணம் சரணம்
வடுகக் கடவுள் சரணம் சரணம்.

1 வங்கம் — வங்காளக் கடல்
மரம் 3 முடுவல் — நாய்

2 கற்பகத்தரு — புனை

சூலப் படையர்ய் சரணம் சரணம்
மூலப் பொருளே சரணம் சரணம்

நாளும்¹ கோளும்² நலியா³ தமைக
ஊழும்⁴ சூளும்⁵ உடற்றூ⁶ தொழிக

மிடியும்⁷ இடரும்⁸ மின்போல் அகல்க
மடியும்⁹ படரும்¹⁰ மறைந்தே போக

பொய்யும் களவும் பொல்லாங் கொன்றும்
செய்யே னுகிச் சீர்பெற நின்று

வஞ்சப் புலன்வழி மனது செலாமல்
நெஞ்சக் கமலத் துன்றூ ளிருத்தி

அன்பே நீராய் அமைவுற ஆட்டி
இன்ப வண்தமி ழிசைமலர் தூவி

பத்தி யொடுநான் பரவச மாகி
நித்திய பூசையில் நிலைபெற அருள்வாய்

கருணைக் கடலே களிசேர் இன்பே
தருணம் இதுவே தமிழேற் கருள

அருளைப் பொழியும் அணி¹¹மா முகிலே
மருளைக்² களைவாய் மணியே ஒளியே

---

1 நாள்— நட்சத்திரம் 2 கோள் — கிரகம் 3 நலியாது —
துன்புறுத்தாது 4 ஊழ் — விதி, பழவினை 5 சூள் —
சாபம் 6 உடற்றூது — வருத்தாது 7 மிடி — வறுமை
8 இடர் — துன்பம் 9 மடி — பகை, நோய் 10 படர் —
இழிமக்கள், பகை 11 அணி — அடுக்கு, கூட்டம்
12 மருள் — மயக்கம்

தஞ்சம் என்றுன் தாளிணை பணிந்தேன்
அஞ்சேல் என்றெனக் கருளாய் போற்றி

சிந்தை நிறைந்த செல்வா போற்றி
விந்தை புரிந்த விநோதா போற்றி

முத்தா¹ போற்றி முதல்வா போற்றி
அத்தா போற்றி அரசே போற்றி

சித்தா² போற்றி சிவனே போற்றி
பத்தா போற்றி பரனே போற்றி

குமரா³ போற்றி குணமே போற்றி
அமரா போற்றி அறிவே போற்றி

போற்றி போற்றி பொன்னார் திருவடி
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

பயன்

உன்றான் பணிந்தே யுன்புகழ் புகல்வோர்
குன்றா நிதியும் குறையா வளமும்
பொன்றா வாழ்வும் பொருள்சேர் அருளும்
நன்றே பெறுக ஞானே தயனே.

---

1 முத்தன் — வைரவர் திருநாமம்   2 சித்தன் — வைர
வர் திருநாமம்   3 குமரன் — வைரவர் திருநாமம்

வாழ்த்து

தம்பிரான் கோயில் செய்யத்
தமனியந்¹ தந்தோர் வாழ்க
எம்பிராற் கியன்ற தொண்டை
இயற்றிடும் அடியார் வாழ்க
நம்பிரான் பூசைக் காகும்
நறும்பொருள் தருவோர் வாழ்க
உம்பராம் பேறு பெற்றே
ஒளிபெற வாழ்க மன்னே.

14. கதிர்காமம்

காப்பு

வேட்டுவக் கன்னியை வேண்டும் குமரன்பர்ற்
கூட்டுநற் குஞ்சரமே கா.

பதிகம்

செந்நெல் கதலி செறிதென் னிலங்கையில்
மன்னும் கதிரை மலை. (1)

தந்தி பிணையோடு வந்து பொலிசாரல்
எந்தை யிருக்கு மிடம். (2)

மாணிக்கக் கங்கை மணிசந்து நித்திலம்
காணிக்கை சேர்க்கும் தலம். (3)

மஞ்சாடும் வெற்பில் மயிலாடும் பெம்மானை
நெஞ்சார நாளும் நினை. (4)

கானக் குறவள்ளி காந்த னெமையாளும்
ஞானக் கொழுந்தென் றறி. (5)

பொய்யென்று சாற்றும் புரட்டரும் தெய்வ
மெய்யென்று போற்றும் பதி. [மோர் (6)

எம்மதமும் சம்மதமா யெக்குலமும் நெக்
எம்முதலென் றேத்தும் இறை. [குருகி (7)

பொறுப்பதூஉம் பொல்லாரைப் பொல்லாங்கை
ஓறுப்பதூஉம் ஒள்வேல் செயல். [நீக்க (8)

வேண்டிய வேண்டியாங் கீயு மரன்மகன்
ஆண்டியு மாக்கு மறி. (9)

எப்போதும் வள்ளி எதிர்நோக்கி நின்றலாற்
றப்பாது வேல னருள். (10)

வண்டார் கடற்பன் வயமாப்1 பவனியைக்
கண்டார் தவஞ்செய் தவர். (11)

கற்பூரத் தீபம் கமழும் அகிற்றுாபம்
முற்போகும் வேலன் விழா. (12)

அன்னம் மயிலென வந்தரக் காவடி
அன்ப ரெடுப்ப ரவண். (13)

செந்தீக் குளிப்பர் சிவசண் முகனருளால்
முன்றீ வினேதீர்ப் பவர். (14)

மாவிளக்கை யேற்றி மலரால் அருச்சித்துச்
சேவிப்பர் செவ்வேள் கழல். (15)

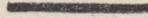
கந்தன் பிரசாதம் மைந்தர் தரவுண்டு
மந்தி யிருக்கும் மதில். (16)

தித்திக்குந் தேனுந் தினைமாவும் வைத்தன்
பத்திக்க முத்தி தரும். [பாற் (17)

அலைபாயு நெஞ்சை யவன்பால் நிறுத்த
நிலையாய வின்பம் வரும். (18)

மரணம் வரினும் மயங்க லிலையே
சரண மவன்றூள் புகின். (19)

நாவற் பழம்தந்து நற்றமிழை நாடிடும்
சேவற் கொடியோன் சரண். (20)

15. தனிப்பாடல்கள்

கண்ணாயிரத்தோன்

(1)

கண்ணாயிரத்தோனும் கமலா சனத்தயனும்
விண்ணாயிரந்தேவும் விரையார் மலர்கொண்டு
பண்ணாயிரம்பாடிப் பரவும் பராபரனை
எண்ணாயிரும்பவநீர் என்றோ கடப்பதுவே.

(2)

தாயினின் அன்பு மிக்காய்
தண்ணருள் சுரக்கு மெந்தாய்
சேயுனை மறந்து மிந்நாள்
திரிதலாற் செகத்தில் வாடி
மாயையாம் வலையுட் சிக்கி
மடிவது கண்டு மேனோ
நீயுளம் நெகிழ்தல் செய்யாய்
நின்னருள் பொய்த்த லுண்டோ.

(3)

சினமது கொண்ட போதுஞ்
சிந்தனை வாட்டும் போதும்
மனமது நிலையை விட்டு
மாறுகள் கொண்ட போதும்
உனதொரு நாமஞ் செப்பின்
உறுதுயர் நீங்கக் கண்டேன்
எனதிருள் நீங்கி யானும்
எண்ணிலா வலியும் பெற்றேன்.

(4)

பொய்ம்மையும் களவுஞ் சூதும்
பொறாமையு முருவே யான
வெய்யவர் சூழ்ந்து நின்றார்
வேறொரு புகலும் காணேன்
மெய்யனே மேரு வீரா
மிடறிடை நஞ்சு கொண்ட
ஐயனே நின்க ழற்கே
அபயமென் றண்டி னேனே.

(5)

மண்ணினிற் பிறந்தோ ரெல்லாம்
மரிப்பது திண்ண மென்றால்
எண்ணியிங் கேங்க லேனோ
எரியழற் கேகா முன்பு
கண்ணியங் கோதை பாகன்
கழலினை யேத்தி நாளும்
புண்ணியஞ் செய்ம்மின் பொன்றப்
புகழினை நாட்டு மின்காள்.

(6)

பனையளவு புகழும் பாரதனில் மாந்தர்
நினைவளவு பொருளும் நிலைபெறினும் என்னும்
சுனைமருவு! நெல்லைக் காயாரோ கணன்றூள்
தனைமருவி எந்தை தண்ணருளெய் தாக்கால்.

(7)

எத்தனையோ கோடிமக்கள்
எண்ணில்லா யோனிகளாய்
நித்தமுமே பிறந்துழன்று
நினைவுதடு மாற்றமெய்திச்
செத்துமடி கின்றார்கள்
சிவனடியைச் சேர்கிலராய்
அத்தனைபேர் தம்முளொன்றாய்
அடியேனும் வீ1வேனோ.

(8)

உலகுடை முதல்வா உன்னருள் மறந்தேன்
பலபிழை செய்தேன் பதியுனை மறந்தேன்
புலன்வழி சென்று புன்மைய னானேன்
நலன்எதும் இல்லேன் நாதனே யருளாய்.

(9)

சேயுனை மறந்தாற் சிவபுரத் தரசே
தாயுநீ யலையோ தண்ணருள் நல்காய்
மாயிரு ஞாலத் திடருறல் கண்டும்
நீயருள் புரியா திருந்திடல் நன்றோ.

(10)

காரிருள் சூழ்ந்தது கட்செவி சீறின
பாரினில் மானுடர் பதைத்தனர் இளைத்தனர்
பேரொளி வேண்டிநின் பெய்கழல் பணிந்தனம்
ஆரமு தேயெமக் கருள்புரி வாயே.

இறைவன் என் காதலன்

(11)

சாந்தி குலைந்ததடி
சயனம் வெறுத்ததடி
காந்தம் இழுப்பதுபோற்
கருத்தைக் கவர்ந்தானடி
மாந்தர் வெறுத்தாலென்
மரணம் அடுத்தாலென்
காந்தன் தனைப்பிரிந்து
கணமும் உயிர்தரியேன்.

தீபாவளி

(12)

மங்கல நீராடி மனமாசு தனைநீக்கி
எங்கும் விளக்கேற்றி எல்லோரும் பட்டுடுத்துத்
தங்கப் பணிபூண்டு தாமரையாள் கேள்வனவன்
துங்கப் பதம்பணிவோம் துயர்களைந்தா னேயின்று.

குடும்ப தோத்திரம்

திருநேரிசை

(13)

அப்பனே ஆல முண்ட
அநாதியே அடிமை யாங்கள்
இப்புவி தன்னி லென்றும்
இணைபிரி யாம லின்பும்
செப்பிய சகல பேறும்
செல்வமும் சேயும் பெற்று
முப்பொழு துன்னை யேத்தும்
முழுமையாம் வாழ்வை நல்காய்.

பகுதி II
சமூகக் காட்சிகள்

Il est
de la fin de l'année

16. புத்தாண்டு வாழ்த்து

வரும்புது வருடந் தன்னில்
வான்அர சோங்க வேண்டும்
அருளுட னறமு மன்பும்
ஆண்மையும் மல்க வேண்டும்
பருவநன் மழையும் பெய்து
பசிப்பிணி பாரில் நீங்கித்
திருமிகு கற்பின் மாதர்
திசைதிசை திகழ்க மாதோ.

17. இயேசுநாதர்

கன்னியா மேரி யன்னை
கருத்தினுக் குவந்த மைந்தா
ஒன்னலர் யூதர் வெய்ய
ஊறுகள் செய்த போதும்
அன்னவர்க் கிரக்கங் காட்டி
அவனருள்¹ வேண்டி நின்றாய்
உன்னுடை யன்புக் கீடாய்
உலகெலர்ந் தரினும் ஆமோ.

---

¹ அவனருள் — பரம பிதாவின் அருள்

18. பாடல் பலவிதம்

கொச்சைத் தமிழில் மிச்சப் பிழையாய்
கொடும்பா இசைப்பார் ஒருசிலபேர்
எச்சிற் றமிழில் இச்சைக் குரலில்
ஏதோ இசைப்பார் ஒருசிலபேர்
நச்சுத் தமிழில் அச்சப் படுத்தி
நாணு திசைப்பார் ஒருசிலபேர்
மெச்சத் தமிழில் உச்சக் கருத்தை
மேவாய் இசைப்பார் ஒருசிலரே.

இலக்கணப் பிழையோடு கொச்சைத் தமிழில் பாடுபவர் சிலர். பிறரின் பாடலின் பகுதிகளை எடுத்து, தானும் புலவனாகலாம் என்ற நப்பாசையினால் ஏதோவிதமாய் பாடுபவர் சிலர். விஷத்தைக் கக்கி குரோதத்தை விளவிக்கும் பாடலைப் பாடுபவர் சிலர்.

19. சதுரங்கம்

வென்றி விறல்மன்னர் வேண்டும் விளையாடல்
என்று மொழிப சதுரங்கம் — நின்ற
நெடுந்தேர் புரவி நிறைகரி காலாள்
அடும்போர் அணியா மது. (1)

யானை நெடிதேகும் நான்கு திசைகளிலும்
தானை தனியடியே தன்முன்னால் — மாணை
இரதம் உருளுங்கா ணீரிரண்டு மூலை
துரகம் திரும்புமாம் மூன்று. (2)

திக்கெட்டும் மன்னன் திரிவன் அடியொன்றே
அக்கட்டு மில்லா னமைச்சனே — பக்கத்தே
சாய்ந்து சமராடும் சன்னத்தங் கொள்காலாள்
பாய்ந்து படரும் பரி. (3)

20. மூட வழக்கம்

ஆலம் விழுதுடனே ஆவின் இளங்கொடியைப்
பாலும் மிகுமென்று பந்திப்பர் — ஞாலம்
பழிக்கும் செயலதனைப் பண்பாக மக்கள்
ஒழிக்கும் தினமென்றே ஓது.

21. அற்றாரைப்போல்வார்

கொடுப்பாரை வைய முறவாகக் கொள்ளும்
எடுப்பாரை அஞ்சி எதிர்க்கும் — விடுப்பாரை
உற்றாரும் வேண்டா ருலகோர் மதியாரே
அற்றாரைப் போல்வா ரவர்.

பொருள் கொடுப்பவரை உலகம் உறவாக மதிக்கும்
பொருளை வலிந்தோ களவாகவோ எடுப்பாரை எண்ணி
அஞ்சும், இரண்டும் செய்யாம ருப்பவரை விரும்பவும்
மாட்டாது, அஞ்சி ஒதுங்கவும் மாட்டாது. பொருட்
டாக மதியாது.

22. ஆராயாத காதல்

காதல் என்று கண்சுமிட்டிக்
கனியும் மொழிகள் பேசினுவீர்
மாதம் பத்துச் செல்லுமுன்பே
மனசு மாறிப் பிணங்கினுவீர்
ஏதுக் கிந்தப் புன்மோகம்
எதனால் இந்த அலங்கோலம்
பேதைப் பெண்கள் மடிந்திடவோ
பெரிதும் ஆண்கள் வெதும்பிடவோ.

23. இளமை நிலையாமை

சந்திர வதன மெங்கே
சுரிகுழற் செறிவு மெங்கே
சந்திர விம்ப மெங்கே
சமரிடும் விழிக ளெங்கே
பொன்றரு மேனி யெங்கே
பொலிவுறுங் கொங்கை யெங்கே
முந்துறு வினையி னாலோ
உள்ளழில் மறைந்த தம்மா.

24. விலை மகளிர்

என்னருந் தெய்வ மென்பாள்
எனக்கொரு புகலே யென்பாள்
பின்னுனைப் பிரியே நென்பாள்
பிறிதொரு சுகமும் வேண்டேன்
உன்பணி யொன்றே வேண்டி
உறக்கமுங் கொள்ளே நென்பாள்
பொன்விலை மகளிர் வார்த்தை
பொய்யென அறிவாய் மன்ன.

25. காந்தியடிகள் பிரிவு

பாரதத்தாய் உய்யவந்த பகவன் தன்னைப்
பரிதியென ஞானஒளி வீச வோனைப்
பாரனைத்து மேத்துமகான் காந்தி தன்னைப்
பகைஎன்றும் தனக்கில்லாப் பண்பி னானை
வீரமிகு வெள்ளையரும் வெல்ல வொண்ணு
விறலோனை நாதாராம் கோட்சே யென்பான்
சோரஉடல் சோரிசிந்தச் சுட்டான் ஐயோ
சுதந்திரத்தாற் பெற்றபயன் இதுவோ சொல்லீர்.

வேறு

விண்ணகத் திரவி யில்லை
வீசுபொன் மதியு மில்லை
மண்ணகத் திருளை நீக்க
மார்க்கமொன் றறிகி லோமே
உன்முகத் தோற்ற மில்லை
உலகினுக் குயிர்ப்பு மில்லை
என்னகத் தொளியே எந்தாய்
எங்குநீ உற்றாய் ஐயா. (2)

வாளினால் மடித்த லேலா
வலியினாற் றுடைத்த லேலா
ஊழிதான் உற்ற போதும்
உண்மையே பற்றி நின்றே
ஆழிசூழ் அகில மெல்லாம்
அன்பினாள் ஆண்ட கோவே
வாழிநீ வையந் தன்னில்
வளருநின் அகிஞ்சை வாழ்க. (3)

26. பிரிவு

நெல்லைப் பதியில் நீடுபுகழ்
நிலவ நின்ற எந்தாய்நான்
சொல்லற் கெளிதோ படுத்துயரம்
சோர்வுற் றிங்கே யுழல்கின்றேன்
நல்லைக் கந்தன் கழலிணைகள்
நாளும் போற்றி நல்லருளால்
அல்லற் பிறவி அறுத்திந்நான்
அவன்சே வடிக்கீழ் அமர்ந்தாயோ.

தந்தையார் திரு. வி. வேலுப்பிள்ளை மறைவு 17-10-70

27. பிரிவு

விண்ணே ரவையிருந்து வேண்டும் பலகவிதை
பண்ணே டிசைந்தினிது பாடுமோ — அண்ணாவுன்
அன்பு மொழிபேசி ஆர்வ முடனென்னைத்
தம்பீ என அழைத்த வாய்.

யாழ்ப்பாணன் திரு. வே. சிவக்கொழுந்து அவர்கள்
மறைவு 10-5-68

28. திருமுகம்

உம்பர்நா டணைந்து நிற்கும்
உயர்வரைப் பதிய¹ தன்கண்
செம்பொருள் ஈட்டி வைக்கும்
சீர்பெறு மாமா கேண்மோ
கொம்பனை யணங்கு கேண்மோ
கோதில்நற் றம்பி கேண்மோ
நம்பரன் அருளால் ஈண்டு
நாம்இனி துற்றோம் காண்க. (1)

திருநிறை திருபம் கண்டும்
திவ்விய வதனங் கண்டும்
ஒருதனி மகிழ்வு கொண்டோம்
ஒண்டொடி யிவளும் யானும்
பொருள்நனி பெற்று நீவிர்
பொற்புடன் வாழ என்றும்
அருள்பொழி அன்னை பாதம்
அனுதினம் வேண்டி நிற்போம். (2)

மலாயாவிலிருக்கும் மாமரை வீர. சோமசுந்தரத்திற்கு
எழுதியது.

29. திருமுகம்

பருவரை யமர்ந்து பரவிடும் அடியார்
இருவினை நீக்கும் இறையுறை கோயில்
திருச்சிராப் பளியெனும் தென்றமிழ் நகரில்
அருள்நெறி தழீஇய அன்புசால் நண்ப
திருவுடைத் தேவீ தீங்குரற் கிருஷ்ண
சுருஅடர் குன்றிற் றவழந்திடும் மஞ்சம்
அருவியின் மணியும் ஆழியின் முத்தும்
பொருதிடு மேதியும் பொற்புறு மயிலும்
வருமொரு குன்றென வளருறு கயமும்
திருமறை புகலும் திருந்திய சைவமும்
பெருநெறி காட்டும் புத்தமும் பிறங்கும்
இருநிலத் திணையில் இலங்கை புகுந்தேன்.

இந்தியாவிற் சுற்றுலாச் செய்துவிட்டு இலங்கை
திருப்பியதும், திருச்சிராப்பள்ளியில் இருக்கும்
நண்பனுக்கு எழுதியது.

30. கையறவு

அம்மையும் அகற்றி விட்டாள்
அப்பனும் அருகி விட்டான்
தம்மையென் பணிக்குத் தந்த
தமையனும் தளர்ந்து விட்டான்
கொம்மைசேர் கொடியுங் கொண்ட
கொழுநனை நழுவி விட்டாள்
இம்மையி லெவரு மின்றி
ஏங்குவேன் என்செய் கேனே.

தாய் தள்ளிவிட்டாள். தகப்பன் செயலற்றுவிட்டான், தமையன் ஓய்ந்துபோனான். மனைவி கைவிட்டுவிட்டாள்.

31. தேற்றம்

(1)

மைந்தனும்¹ மடிந்து பட்டான்
மாயனும் சூழ்ச்சி செய்தான்
நொந்தன படைகள் யாவும்
'நோக்கிலென் எமக்கிங் காரும்'
இந்திரன் காளை² யிவ்வா
றெண்ணியெய்த் திருந்தா னாகில்
தன்றிரு வனையாள்³ கூந்தல்
தரணியில் முடித்த லுண்டோ.

1 மைந்தன் — அபிமன்யு² இந்திரன் காளை — அருச்சுனன்
3 திருவனையாள் — திரௌபதை

கொடுஞ்செயல் அரக்கன் செய்த
கோரங்க ளவற்றைக் கண்டும்
மடிந்ததன் சேனை கண்டும்
மனத்தளர் வுற்று னாகில்
நெடுஞ்சிலை வீர இராமன்
நீள்சிறை யிருந்து நங்கை
படுந்துயர் களைந்து பின்பு
பாரினை ஆளு வாணே.

32. மனத்திட்பம்

செம்மையிற் கோடி லாது
செறிந்ததோர் அன்பு முண்டு
வெம்மைசேர் படையை வீழ்த்தி
வெற்றிகொள் வீர முண்டிங்
கெம்மையு முய்ய வைக்கும்
எம்பிரான் கருணை யுண்டால்
இம்மையில் யார்க்கு மஞ்சேன்
இனித்துயர் எமக்கு முண்டோ.

33. வாராதோ ஞாயிறு

வாராதோ ஞாயிறு வந்தொருக்கா லென்கவிதை
பாராரோ பண்டித ரென்றிருப்பேன் — தீராத
வேட்கையுடன் மங்கை விரும்புந் தலைமகனை
நாட்குறித்தே யில்லிருந்த வாறு.

பண்டிதர் இளமுருகனுடன் ஞாயிற்றுக்கிழமை
களில் கவிதையாராய்ச்சி செய்வதைக் குறித்
துப் பாடியது.

34. இளமுருக ஏந்தல்

(1)

கண்டாற் கவிபிறக்குங் காணாக்காற் கண்பனிக்கும்
விண்டா லவன்புகழை மெய்சிலிர்க்கும் - உண்டோ
வளமுறுநற் றொல்பதியாம் மானிப்பாய் மன்னும்
இளமுருக ஏந்தற் கிணை.

புலவர்மணி சோ. இளமுருகரைக் குறித்துப்
பாடியது.

(2)

அன்னா யுன்றன் அருமைந்தன்
அழகன் அறிஞன் இளமுருகன்
பொன்னாங் கவிதை புனைந்திடுவோன்
போற்றித் தமிழை வளர்த்திடுவோன்
இன்னா செய்யான் இழுக்கில்லான்
இனிய ஆசான் இதுபோது
தன்னா கந்தான் றளராமற்
தாயே காப்பா யுனக்கபயம்.

புலவர்மணி சோ. இளமுருகரை உடல்நலங்
குன்றி யிருந்தபொழுது அவர் உடல்நலத்திற்
காகப் பிரார்த்தனை.

(3)

மறந்தாரோ அன்பர் மனைவியென தின்பந்
துறந்தாரோ தோழி துயரால் — இறந்தாலென்
ஆக்கைக் கழல்முட்டி அள்ளி அரிசியவர்
பூக்கை யிடுமோ புகல்.

சோ. இளமுருகரை அவர்களிடமிருந்து
கடிதம் வராமை குறித்துப் பாடியது.

(4)

கவிபுனைய மாட்டாத கற்றிலனா மென்னைக்
கவிமணியே யென்றழைக்கக் கண்டு — புவிதனிலே
பொய்காண் பிறக்கும் புலவர்தம் நாவினெனல்
மெய்தான் எனஅறிந்தேன் இன்று.

சோ. இளமுருகரை அவர்கள் கவிமணி என்
றழைத்துக் கடிதம் எழுதியபின் எழுதியது.

35. திருமுகம்

கண்ணே யனையீரென் கண்ணாடி யிங்குளதால்
எண்ணே லகத்த தெனதென்று — மண்மேல்
இருகண்ணும் நீரே யெனக்கீந்தீர் இன்னுந்
தரவுண்டோ கண்கள் பிற.

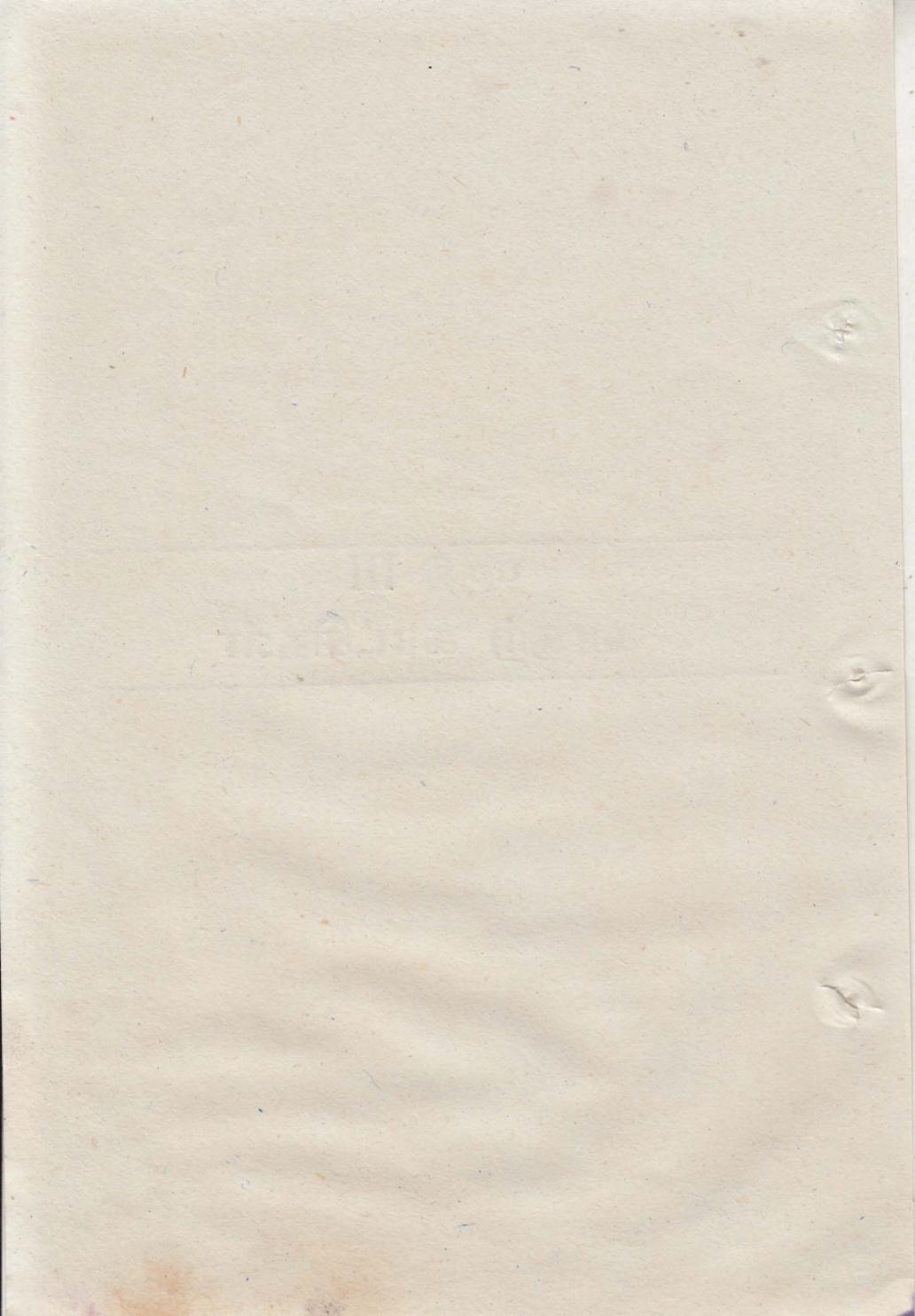
வித்துவான் க. கி. நடராஜன் தனது வீட்டிற்
கண்டெடுத்த மூக்குக்கண்ணாடியை என்னுடைய
தென்மெண்ணி எனக்கு அறிவித்தார். அது
என்னுடையதன்று எனப் பதில்,

பகுதி III
காதற் காட்சிகள்

---

36. தகையணங்குறுத்தல்

(1)

மண்ணினைப் படைத்தவன் மங்கை மணுளன்
விண்ணினை விரித்தவன் விடையது கொண்டான்
பெண்ணையும் படைத்தவள் பேரமர் கூற்றக்
கண்ணையும் படைத்ததன் காரணம் என்னே.

அழகும் இனிமையுமுடைய பெண்ணைப் படைத்து
அவளுக்கு அமர்செய்யும் கூற்றத்தை நிகர்த்த
கண்ணையும் படைத்தான்.

பேர் + அமர் + கூற்றக் + கண்

(2)

தேனோ பாகோ தித்திக்குந் தெள்ளமுதோ
மானோ மயிலோ மடப்பிடியோ நானறியேன்
ஊனே யுருக்கி யுள்ளமெலாம் நிறைந்திருந்து
தானே யாய தன்மையதை என்சொல்வேன்.

(3)

ஊனுட னுறக்கங் கொள்ளேன்
உன்மத்த னென்பா ருண்டு
மானிவள் மருண்ட பார்வை
மனத்தினை யுறுத்தும் வாதை
ஏனவர் அறிந்தா ரில்லை
எளிதினில் மறவா வண்ணம்
ஊனொடு கலந்தா ளென்னில்
உரைப்பதற் கினியே தம்மா.

(4)

அன்றலர் கமல மன்ன

அழகுறு வதனந் தன்னில்
நின்றுயர் நடனஞ் செய்யும்

நீ1ணிற வண்டி2 ரண்டும்
ஒன்றினை யொன்று முந்தி

உளந்தனைக் கிண்ட லேனே

கொன்றிடத் தூண்டி விட்டுக்

குறுநகை செய்தாள் போலும்.

37. தலைவியை வியத்தல் தலைவன் தலைவியை விதந்து வினாவல்

(1)

வானிடைப் பிறந்த வனிதா மணியே
ஊனுடை யாக்கை யுகந்தா யெதற்கோ
தேனினைப் பழிக்குந் திருவாய் திறவாய்
நாலுனைப் பெறவோ நானிலம் புகுந்தாய்.

(2)

கல்வியின் கரையென் பேனே

கவிஞர்தங் கனவென் பேனே

நல்வழி காட்ட வந்த

நலந்தரு நங்கை நல்லாய்

தொல்வினைத் தொடர்பி னாலோ

தோகையே யுன்னைப் பெற்றேன்

செல்விநீ நீடு வாழ்க

செகதலம் சிறக்க என்றும்.

(3)

இந்திரன் வந்தான் சந்திரன் வந்தான்
இமையோ ரெல்லாம் இவணிருக்க
மந்திர மறியேன் தந்திர மறியேன்
மானே என்னை மணந்திடலேன்
சுந்தரன் யானே சுகந்தரு வேளே
சுகித்தலு மாமோ சொல்பாவாய்
என்றிரு நீயே யெமக்கொரு புகலே
ஏளே வென்னை ஈர்த்தெடுத்தாய்.

(4)

விண்ணிடைத் தவழு மம்பொன்
வீசுதண் மதியென் பேளே
தண்ணிடைக் கயத்து! ணிற்கும்
தாமரை மலரென் பேளே
மண்ணிடை மகளிர்க் கெல்லாம்
மாபெருந் தலைவி யாகும்
நுண்ணிடை யணங்கு தன்னை
நுவலுதற் குவமை யுண்டோ. (1)

I தண் + இடை + கயம் — குளிர்ச்சியை இடமாக உள்ள
குளம், நீர் வற்றாத குளம்.

(4A)

பொன்மதிக் குவமிக் கேன்யான்
பொலிவிழந் திறத்த லாலே
நன்மலர்க் குவமிக் கேன்யான்
நறுமணங் குறைத லாலே
என்னவ ளென்றும் மிக்க
எழிலுட னிலங்கக் காண்பேன்
இன்மொழி துய்க்குந் தோறும்
இன்பமே தருதல் காண்பேன். (2)

(5)

வானின்றிப் பயிர்வாழா
வளி¹யின்றி உயிர்வாழா
கோனின்றிக் குடிவாழா
கொம்பின்றிக் கொடிவாழா
தாயின்றிச் சேய்வாழா
தவமின்றி யறம்வாழா
நீயின்றி நான்வாழேன்
நித்திலமே² நிலைகாணேன்.

38. துயில் எழுவாய்

ஆதவ னுதித்தன னலர்ந்தன கமலம்
போதமர் பெடையொடு பொலிந்தன அன்னம்
மாதவர் கூடினர் மறைமொழி பாடினர்
காதலின் கனியே கண்விழித் தெழுவாய்.

39. மங்கை நீ வாழ்க

(1)

பங்கயன் பரிந்து பெற்றான்
பாரினுக் கணிய தாக
எங்கணுங் காண்கி லோமே
எழிலுடை யிவள்போல் மற்று
நங்கையர் நாணி நிற்கும்
நலமுடை நயனம் பெற்ற
மங்கைநீ நீடு வாழ்க
மகேசுர னருளா லென்றும்.

(2)

வானமர் கொடியே வர்ழி
வனிதையர்க் கணியே வாழி
கானமர் பிடியே வாழி
கருத்தமை கணியே வாழி
தேனமர் கோதாய் வாழி
தென்றலின் ஓயிலாய் வாழி
மானிகர் விழியாய் வாழி
மதிமுகம் வாழி வாழி.

(3)

முன்னையோர் செய்த வத்தால்
முனைத்தபொற் கொடியே வாழி
என்னவர் பேறே வாழி
எழிலுடை நங்காய் வாழி
உன்னிக ரெவரு மின்றி
உலகினி லுலவி நீயும்
இன்னுமோர் ஊழி காலம்
இன்புடன் வாழி வாழி.

(4)

மாசறு முத்தே வாழி
மாற்றரும் பொன்னே வாழி
தேசறு திங்க ளன்னாய்
தெரிதரு புலவர்க் கெல்லாம்
பேசரும் பொருளே வாழி
பெண்களுக் கணியே வாழி
நேசன்யான் வாழ்த்தி நிற்பேன்
நித்தமும் வாழி வாழி.

40. உறுதிகூறல்

(1)

ஆழ்கடல் விளையு மரும்பெறல் முத்தே
வாழ்வினே விளக்கும் வனிதையர் மணியே
நீள்புவி மாந்தர் நினைவினுக் கமுதே
ஏழ்பிறப் பதிலும் உனைப்பிரி யேனே.

(2)

தன்னுயிருந் தரணியதிற்
தனதென்றிங் குளயாவும்
என்னவையென் றுவந்தளித்தே
யெனைப்பெற்றாய் என்றுந்நான்
உன்னைக்கை விடுவேனோ
உலகந்தா னெதிர்த்தாலும்
மன்னனையும் மடிவித்து
மணமாலை சூட்டேனோ.

(3)

சங்கரற் குரைத்த வாக்குச்
சற்றுநான் பொய்த்த துண்டு
பங்கமில் சுற்றத் தார்க்குப்
பகர்ந்தவை மறந்த துண்டே
இங்குனைத் தவிர மற்று
மங்கையைத் தீண்டே னென்றுன்
அங்கையைப் பற்றி யந்நாள்
அளித்தசொல் லழித்த தில்லை.

41. புணர்ச்சி மகிழ்தல்

(1)

யாரோ இந்த யௌவன நங்கை
நேரே வந்து நகரில் ளாகிப்
போரே தந்து பொருதலி னாலே
மார்பே நொந்து மடிகிறே னம்மா.

(2)

இன்பக் கலசமே யிணையில் மரகதமே
என்பக் கலிலிருந் தினிய மொழிபேசி
அன்பைக் குழைத்தெனக் களித்த வாரமுதம்
என்பிற் றினைத்திருந் தெங்கும் இனிக்குதம்மா.

(3)

தலைகொண்டு தாள்நக்கித்
தவித்துலரும் பயிருக்
கலைமொண்டு விண்ணின்றங்
கருள்தந்த கார்போல்
உலைவுண்டிங் குடல்குன்றி
யுளம்நொந்த வெமக்காம்
மலைகண்ட மணிவண்ண
மங்கையித முமுதம்.

(4)

பன்முறை வந்து பலபல பேசி
என்னகம் புகுந்தா ளெழிலுறு செல்வி
இன்னமு தீந்தே யென்றுயர் தீர்த்தாள்
தன்னிக ரில்லாத் தன்மையும் பெற்றேன்.

---

42. நலமுரைத்தல்

(1)

விண்ணிலோ ராயி ரம்மீன்
விளங்கிய போது மெல்லாம்
தண்மதி யொன்றுக் கீடு
தந்திட லிலவே போல
மண்ணினில் மலிந்த கோடி
மாதர்கள் கூடி னும்மென்
கண்மணிக் கொப்பே ஆகார்
கற்பக தருவே யன்றாள்.

(2)

செல்வியுன் பெயரைச் சொல்லிச்
செருக்களத் துற்றே னாகில்
வெல்லரும் படைகள் தாமும்
வெருவுடன் ஓடக் கண்டேன்
மல்லரும் மணிகேர் மெளலி
மன்னரும் மற்றை யோரும்
வில்லொடு வீரம் விட்டு
விண்ணுல கெய்தக் கண்டேன்.

(3)

செல்விநீ யென்னருகிற் சிறுபொழு துற்றபோது
வல்லியே யுன்னையல்லால் வையத்தி லேதுங்காணேன்
அல்லதோர் பொழுதுதன்னில் அரிவையே யுன்வடிவம்
பல்லுயிர் தம்மிலெல்லாம் பலபடக் காண்பதென்றே

நீ என்னருகில் இருக்கும்பொழுது உன்னைமட்டும்
காண்கிறேன், நீ இல்லாதபொழுது பார்ப்ப
தெல்லாம் உன்வடிவாய் இருக்கிறது.

43. பிரிவாற்றாமை

(1)

நின்னரும் வதனங் காணேன்
நினைவினிற் றெளிவு மில்லை
முன்னரும் மொழிந்த வார்த்தை
முறையெலாங் கேட்டு மேனே
பின்னரும் பிணங்கி நிற்பாய்
பிழையும்நான் செய்த துண்டோ
என்னருங் கிளியே யிந்நாள்
எங்குநீ யுற்ற யம்மா.

பொருள் பிரிந்த வழி
தலைவன் தலைவியைப் பிரிவாற்றாமை

(2)

கூட்டினிற் குஞ்சை வைத்துக்
குலாவிடுங் குருவி தன்னை
வாட்டிடும் பசியி னாலே
வானத்தை நோக்கித் தர்வும்
மீட்டுந்தன் குஞ்சை நோக்கும்
மிகைபடு மன்பி னாலே
காட்டுவே னுவமை யீது
காதலன் கனிந்த உள்ளம்.

பின்னணி — கடங்கரைக் காட்சி

(3)

கடலுந்து1 மலைவந்து கரைசிந்துங் காலம்
படகுந்து பரதர்தாந் துறைமீளுங் காலம்
இடைநொந்து மடவார்தா மெதிர்வந்து புல்லிக்
கொடுவந்த பறிகொண்டு குடிவேகுங் காலம். (1)

சிறுமைந்தர் மணல்கொண்டு சிற்றில்கள் கட்டக்
குறுமகளிர் நண்டோட்டிற் குளிர்முத்தம் பெய்து
சிறுசோறுஞ் செம்பவளக் கறியமுது மாக்கி
உறவோடும் உணவூட்டி உளமகிழுங் காலம். (2)

1 உந்துதல் — தள்ளுதல்

செந்தாழம் மடல்செருகிச் சேயிழையா னைம்பால்
பைந்நாகம் மெனப்பின்னிப் பணிமணி சூட்டிய்
பொஸ்ரூதில் வண்டுகளும்¹ பூந்தாரா னந்தி
வந்தானே என்றுவிழி வழிபார்க்குங் காலம். (3)

வானின்று வண்டானம்² வந்திறங்கி யாரல்
மீன்கொளவிக் கொடுசென்று மென்பேடைக் கூட்ட
கூன்மந்தி குரங்கோடு கூடிமகிழ் காலம்
நானிங்கும் நீயங்கும் நலிவெய்துங் காலம். (4)

(4)

ஆரா வழதே யடியெனை யுன்றன்
தீரா அன்பிற் றிளைத்திடச் செய்தாய்
பாரா முகமேன் பாவியே னழைக்க
வாரா திருத்தல் வனிதையர்க் கழகோ.

44. வண்டொடு கிளத்தல் ஓதிவாராய் வண்டே

சோலை குடைந்தலைவாய்
சோம்பற் சிறுவண்டே
காலை வெகுநேரம்
கண்ணயர்ந்து போயினையோ
சேலை நிகர்விழியாள்
செல்வி சிறிதுமுன்பு
மாலை புனையநறு
மலர்கொய்து சென்றாளே. (1)

1 உகளுதல் — ஓடித்திரிதல்

2 வண்டானம் — நாரை

உற்றான் என்றுனக்கோர்
உபாயஞ் சொல்லுவன்யான்
நற்றேன் பருகிடநீ
நாட்டங் கொண்டனையால்
பொற்றா மரைமல்கும்
பொய்கைக் கரையினிலே
நற்றா மம்புனைந்து
நாளைப் போக்கிடுவாள். (2)

கடிதேகு வாயாகிற்
கள்ளுறல் நனியுண்பை
வடிவேறு வதனத்தாள்
வருமோரை¹ பார்த்திங்கே
அடியேனும் நின்றநிலை
அவட்கோதி வாராயோ
கொடியேனா னாலும்
குணங்கொள்ளல் நீதமென்க. (3)

45. நெஞ்சொடு கீளாத்தல்

உறவுண்டிங் கினமுண்டே
உறுதுணைவர் பலருண்டு
பிறவுண்டு பொருளுண்டு
பெற்றிடினும் ஏனோசொல்
நிறைவின்றித் துயர்கொண்டு
நிலைகுன்றல் நீமனமே
நிறைவெய்தும் பேரின்பம்
நின்நங்கை தான்றருமோ.

1 ஓரை — நேரம்   கொடியேன் + நான் + ஆனாலும்

46. தலைவியைத் தேற்றுதல்

பாங்கி தலைவிக்குத் தேறுதல் கூறுதல்

துன்பந் தருதல் தூயவுன் னன்பைப்
பின்பும் பருகப் பிறிதிலை யுன்பால்
அன்பு மருளு மவர்க்கிலை யாயின்
என்பு முருக விளைப்பரோ தோழி.

47. ஊடல் தீர்த்தல்

அன்பின் விளைவே யருமைச் செல்வி
துன்பந் துடைப்பாய் துணைநீ யலையோ
என்பு முருகி யெனையே தந்தேன்
பின்பு மெதனாற் பிணக்கம் இங்கே.

48. தலைவியின் நாணம்

தலைவன் தலைவியை வந்து சந்தித்தக, அவள் நாணத்தால்
பேசாது இருக்கக்கண்டு தலைவன் வினாவுதல்

அன்னம் மடப்பிடியுன் னமுத மொழிபருக
நென்ன¹ லுவகையுடன் நினை யடைந்தேனே
என்னை யறியாய்போ லெங்கோ புலன்செலுத்திக்
கொன்னே²யிருந்தாயுன் கொள்கை யெதுவோடி.

(1)

1 நென்னல் — தேற்று

2 கொன்னே — பயனி ல்லமமல்

தலைவி பதில்

மெத்தப் பேசுவெண்ணி மிகவுந் தவித்திருந்தேன்
வைத்த வன்பெல்லாம் வகையாய் விளம்புதற்கு
முத்தே யுனையடைந்தும் மொழிதற் கிடமின்றி
அத்தா னெலாமறந்தே னதுவும் பிழையாமோ.

(2)

பேசப் பொருளுண்டு பெரிது மவாவுண்டு
பாசம் நிறையவுண்டு பரிவு மதிகமுண்டு
கூசும் மனமெனக்குக் குறைகள் கருதாமல்
நேச பொறுத்தருள்வீர் நினையும் மறப்பேனோ.

(3)

49. பிரிந்தவர் கூடல்

தண்மதி பரப்பும் வெண்ணில வதிலே
கண்மணி யுனையான் காத்திருந் தேனே
பண்ணிய தேதோ பரிவுனக் கிலையோ
விண்ணின மெல்லாம் வெறித்திருந்த னவே.

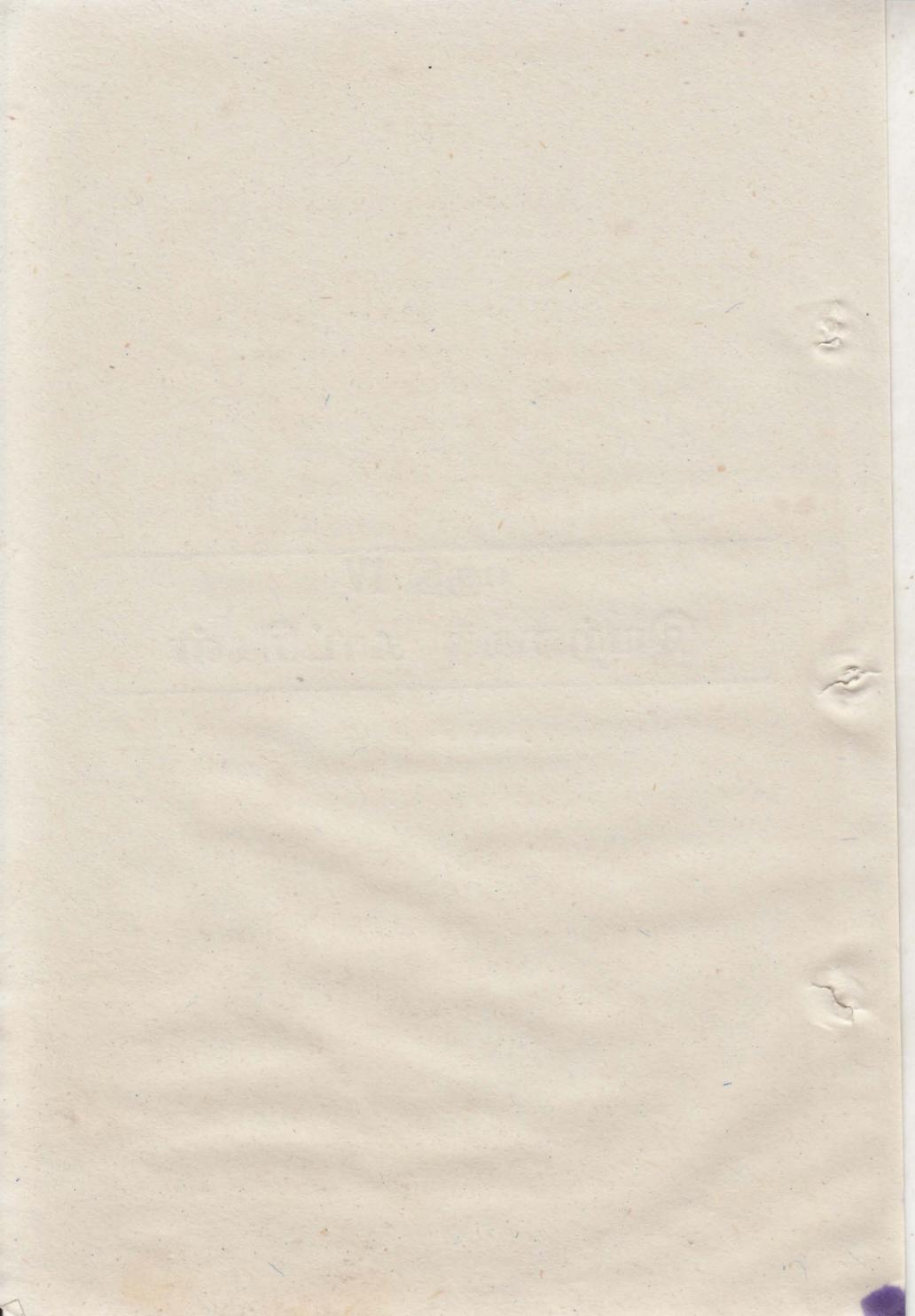

அத்தான் + எலாம் + மறந்தேன் — அத்தா னெலா மறந்
தேன்.

பகுதி IV
இயற்கைக் காட்சிகள்

---

50. வண்டும் ஞானியும்

நாடுவீர் நாளும் வந்து
நறுமலர் நங்கை தன்னைப்
பாடுவீர் பண்ணி சைத்துப்
பாங்குறப் பேசி நின்றே
ஊடுவீர் உயர்ந்த தேனை
உண்டிடில் உளம கிழ்ந்து
கூடுவீர் மோனம் இஃது
கூறிடில் ஞானி ஒக்கும்.

51. பூனையும் கிளியும்

கொஞ்சமொழிக் கிள்ளை தன்னைக்
கொதுமெனப் பாய்ந்து பற்றி
வெஞ்சிறை வைத்தாய் பூனை
வெதும்புமால் எந்த னுள்ளம்
விஞ்சியு மோட வொட்டாய்
விரைவினி லுண்ண மாட்டாய்
உன்செய லொவ்வா திஃதும்
உனக்கொரு விளையாட் டாமோ.

52. அம்புலி

அமுதைப் பொழிந்திடுவாய் அம்புலியே — உன்
அழகதனிற் சொக்கிவிட்டேன் அம்புலியே
இரவைப் பகலாக்கும் அம்புலியே — உன்
இன்னொளிபிற் ரேய்ந்திடுவேன் அம்புலியே
துயரைக் களைந்திடுவாய் அம்புலியே — நல்ல
தூய உளந்தருவாய் அம்புலியே
கைம்மாறு மேதுசெய்வேன் அம்புலியே - உனக்குக்
காசினியில் நிகரெவரோ அம்புலியே.

53. கூண்டுகீகிளி

காலைப் பொழுதினிலே கதிர்வண்ண ஒளியினிலே
வேலைக் கரையினிலே விரிநீல வெளியினிலே
சோலைக் கொம்பரிலே சொன்னமயக் கிளியொன்று
ஞாலம் மயங்கிடவே நாதங்கள் எழுப்பிடுமே. (1)

பாடித் திரிந்ததம்மா பந்தங்கள் அதற்கில்லை
ஆடித் திரிந்ததம்மா ஆனந்தம் மேலிட்டு
கூடிப் பெடையுடனே குலாவித் திரிந்தங்கே
வேடிக் கையாக விளையாடும் போதினிலே. (2)

நெஞ்சம் கல்லோடி நினைக்கவுளம் வேகுதடி³
வஞ்சம் உண்டோடி வாணுதலே யுன்றனுக்கு
கொஞ்சங் கிளியதனைக் கூசாமற் பிடித்திரண்டு
பிஞ்சம்² பிடுங்கினயோ பெண்ணு ம்நீ யாமோடி. (3)

1 சொன்னமயம் — பொன்மயம்   2 பிஞ்சம் — இறகு
3 வேகுது — மருவு மொழி

தாவிப் பறந்ததுமே தலைகீழாய் விழுந்ததடி
கூவி யழுதுருண்டு குற்றயிராய்ச் சாய்ந்ததடி
தூவி¹ யொடிந்திங்கே துணையிழந்து வாடுதடி²
பாவி நீசெய்த பழியுமொரு பழியோடி. (4)

விண்ணிற் பறந்தோடி விளையாடும் பொற்கிளிக்கிங்
கெண்ணில் எழில்மணிகள் இழைத்திட்ட பொற்கூடு
நண்ணிற் சிறையதுகாண் நலமேது முண்டாமோ
கண்ணிற் சலமோடக் கலங்குதலுங் கானையோ. (5)

நாதம் எழுப்பவில்லை நல்வரவு கூறவில்லை
கீதம் கிளப்பவில்லை கிள்ளைமொழி பேசவில்லை
ஏதும் அருந்தவில்லை ஏங்கியுயிர் துறக்குமுன்னே
மாதுன் மனமிரங்கி மணிக்கதவந் திறவாயோ. (6)

ஏழைக்கும் விடுதலை ஏந்திழையே தந்தனையால்
வாழைப் பழமுட்டி வளர்த்திட்ட பொற்கரங்கள்
வேளைக்³ கமுதூட்டி விருந்திட்ட விரிகரங்கள்
வேளை⁴க் கைப்பிடித்து விழுமியவாழ் வெய்திடுமே. (7)

1 தூவி — இறகு

2 வாடுது — மருவுமொழி

3 வேளை — காலம்

4 வேளை — மன்மதன்போன்ற

54. வானக்காட்சி

சிந்தை மயக்குமிந்தச் சித்திரத்தைப் பார்க்கியே
எந்த ஓவியரை எழுதினரோ யானறியேன்

நீலக் கடலோவான் நித்திலமோ தாரகைகள்
கோலப் பவனிவருங் கொற்றவனோ வெண்மதியும்

அன்னப் படகேறி அம்மதியுஞ் செல்வதெங்கே
வன்ன உரோகினியும் வழிபார்த்து நிற்பாளே

வெள்ளை மலரணைமேல் வீற்றிருக்கின் றுளரசி
கொள்ளை யழகுடனே கோமகளை வரவேற்கப்

பொங்குங் காதலுடன் புங்கவனும் போயவனே
அங்கை தனிலேந்தி யணைத்து மகிழ்கின்றான்

நள்ளி ரவிலவர்கள் நாடும்முறை யினைக்காண
உள்ளம் கிளுகிளுக்கும் உவகைமிகத் தோன்றுமடி.

55. தென்றல்

பை1யென வீசும் பச்சிளந் தென்றல்
தைவரக்2 காவிற் றவழ்தொறுந் தவழ்தொறும்
மை3யினை நண்ண வளருறு சவுக்கும்4
ஒய்யென ஒய்யென ஓசைக ளிசைக்கும்.

1 பை — மந்தம்
2 மை — மேகம்

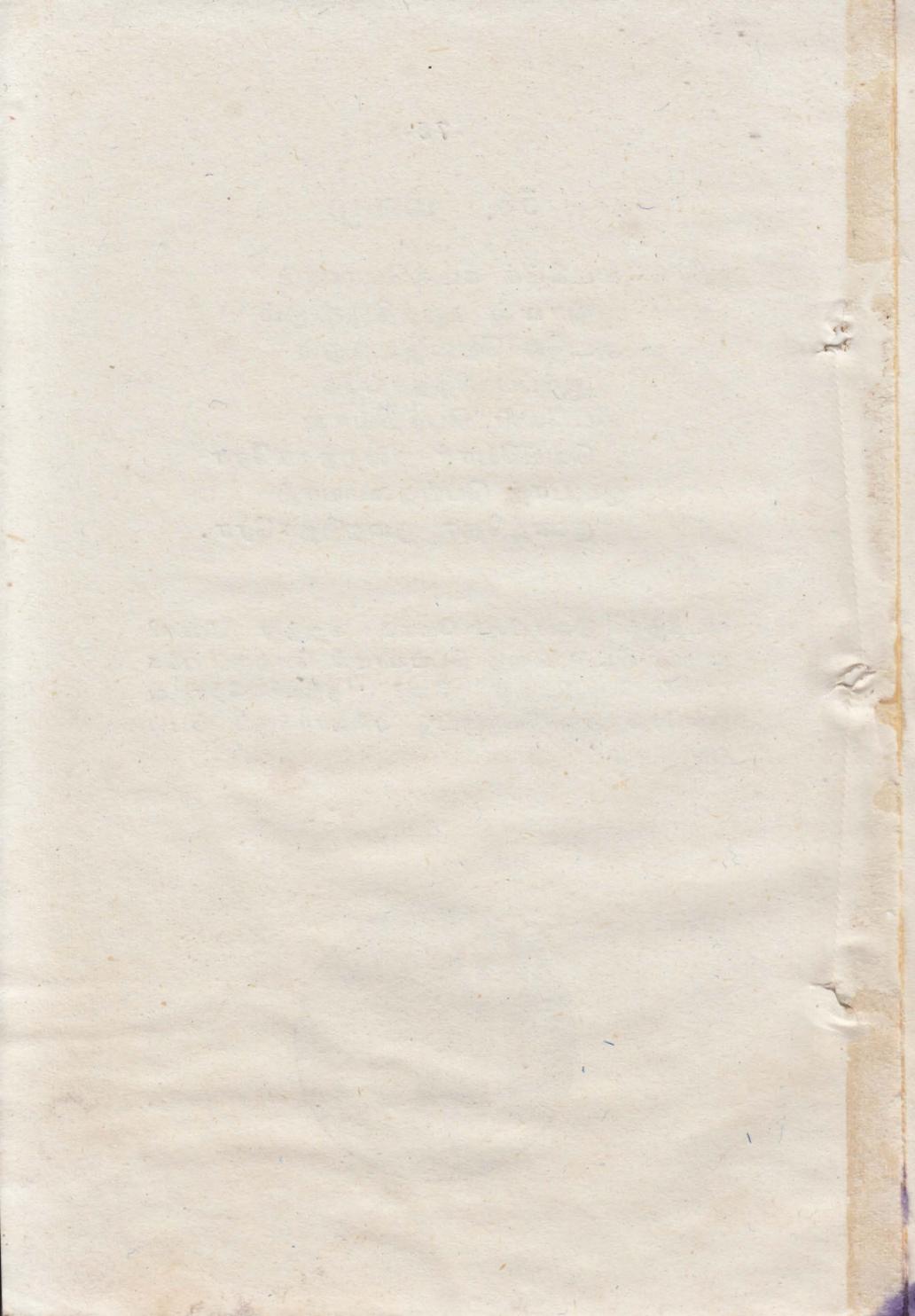
2 தைவரல் — தடவுதல்
4 சவுக்கு — சவுக்கமரம்

56. மழை

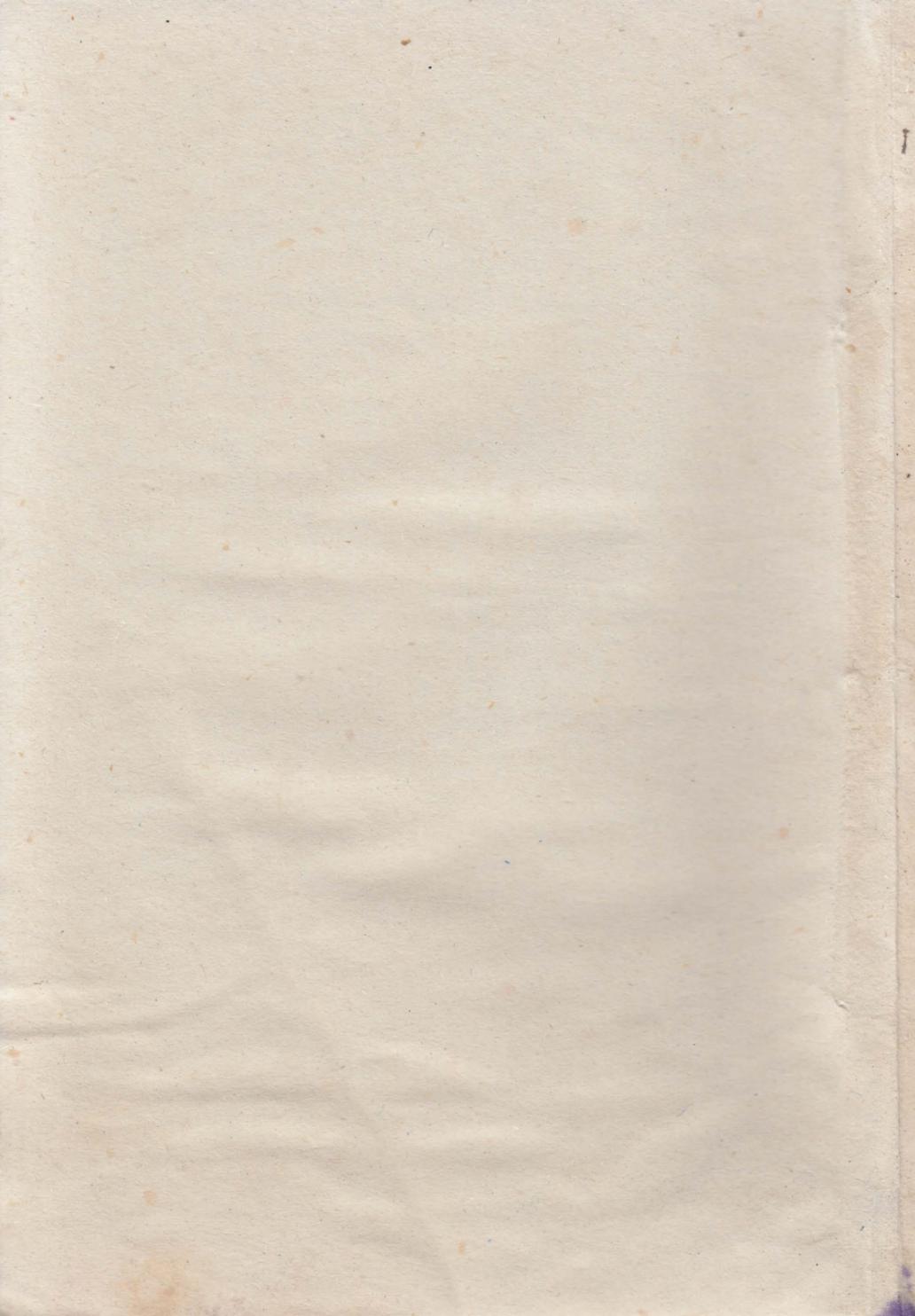
வடகீழ்க் கடல்மொண்டு
வானம் கறுத்திருண்டும்
அடலே யெனஇடித்தும்
ஆர்ப்ப ரித்தாங்கே
விடலேன் பொழியாது
வெய்யோர் நிறைந்தாரோ
குடபாற் பெய்தமையாற்
குணத்தோ ருறைந்தாரோ.

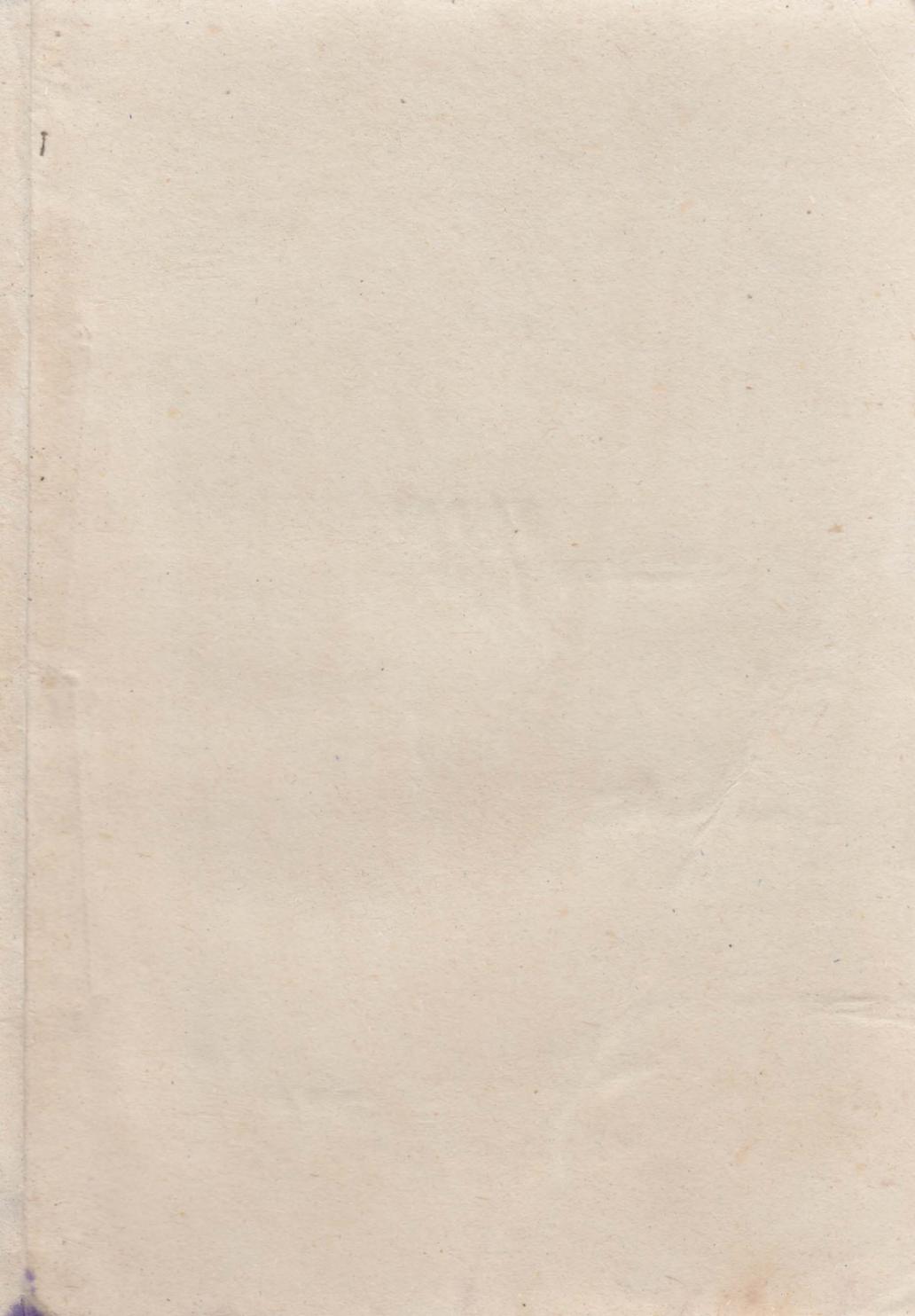
வடகீழ்த் திசையில் மேகம் சுறுத்து மின்னி
முழங்கிவிட்டு மழை பெய்யாமல் மேற்குப் பக்க
மாகப் பொழிந்தது ஏனோ? “நல்லா ரொருவ
ருளரேல் அவர்பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்
யும் மழை”

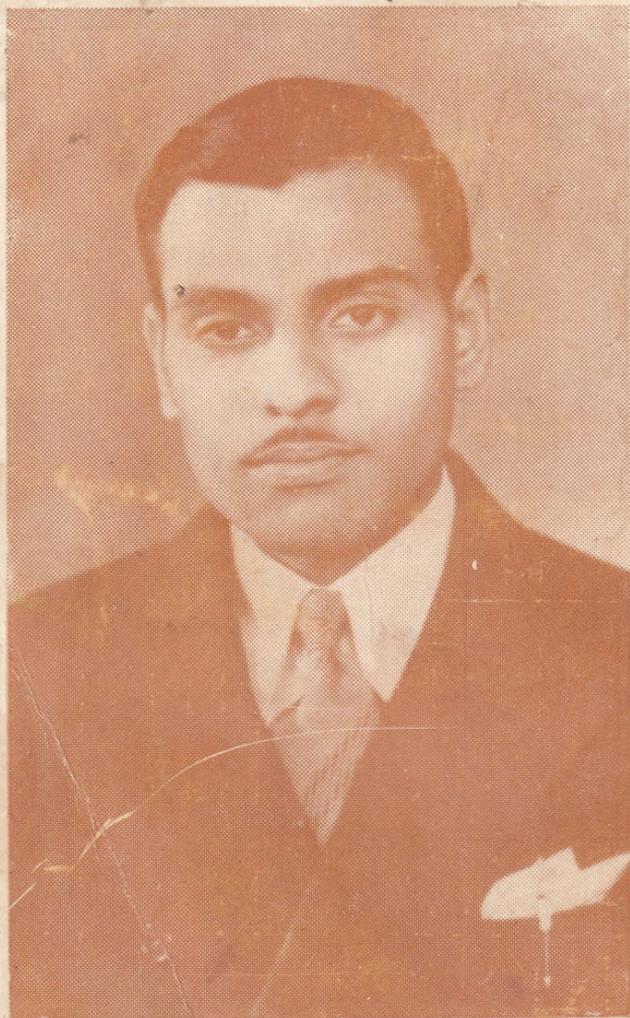

ஆக்கியோன்

வே. கனகசபாபதி